

Bistrica v Rožu:
O dvojezičnosti
ni govora

Če župan noče in drugi odborniki nič ne rečejo, predlog za nastavev dvojezične vrtnarice – čeprav bi jo plačalo vsaj eno leto (podaljšanje take pogodbe je možno) zvezno kancersvo – nima izgledov, da bi ga kak občinski svet sprejel. Tako se je zgodilo na Bistrici v Rožu, ko je Volilna skupnost obnovila svojo zahtevo po vsaj eni dvojezični skupini v tamkajšnjem občinskem vrtcu. Župan Baurecht, ki je kot edini govoril k temu predlogu VS, ni bil pripravljen, da bi sledil vsaj predlogu odbornika VS Feiniga, naj sklne občinski svet vsaj to, da bo občina najkasneje naslednje leto principialno razpravljala o tej možnosti, občine pa niti z enim šilingom ne obremenjevala. In ko je Feinig predlagal, da bi občina tvegala tak poskus vsaj za to eno leto, je župan Beurecht (hkrati tudi član „pedagoške komisije“, ki je izdelala načrt za dvojezično šolstvo) samo še izjavil: „O tem ne bomo razpravljali, saj še s šolstvom ne pridemo do rezultata.“ (Poročila iz drugih občin – glej str. 2).

Po obisku ministra Jankowitscha v SFRJ:
Prepričala nas bodo le dejanja

„Z dobrim občutkom, da bo v naslednjih tednih in mesecih prišlo do vzpona v avstrijsko-jugoslovanskih odnosih,“ je avstrijski zunanji minister dr. Peter Jankowitsch prejšnji teden v Ljubljani zaključil svoj prvi obisk v Jugoslaviji. V pogovorih, ki jih je imel ob tej priložnosti z vodilnimi jugoslovanskimi državniki, sta obe strani poudarili tudi pomembno vlogo, ki jo pripisujeta narodnim manjšinam pri razvijanju dobrososedskih odnosov.

Na tiskovni konferenci v Beogradu je minister Jankowitsch izrazil prepričanje, da je pri jugoslovanskih sodelavcih naletel na razumevanje glede odnosa dunajske vlade do manjšin, ko jim je zagotavljal pripravljenost Avstrije, prizadevati si za izboljšanje položaja manjšin v okviru širokih možnosti, ki jih nudi avstrijska ustava. Toda že takoj po povratku domov je Jankowitsch to pripravljenost za izboljšanje položaja

manjšin precej relativiral, ko je dejal, da je to možno le v sklopu politike majhnih korakov. Posebej glede vprašanja manjšinskega šolstva pa je menil, da to v prvi vrsti zavisi od tega, kakšni predlogi za reševanje bodo izdelani na Koroškem (pri čemer vendar ni jasno, ali bi bil zanj sprejemljiv tudi predlog koroške pedagoške komisije, ki bi praktično pomenil ločevanje otrok pod skupno streho).

Neposredno po vrnitvi iz Beograda pa je bil minister Jankowitsch konfrontiran še z drugo manjšinsko problematiko, ko se je v Lienzu sestal z južnotirolskim deželnim glavarjem Magnagom. Očitno je imel v mislih zadnje dinamične atentate, ko je dejal, da na Južnem Tirolskem ne sme vladati ozračje vznemirjenja in nestrpnosti, sicer pa je izrazil „previdno upanje“, da bo v stalnem dialogu dosežen napredek tudi v vprašanju dvojezičnosti.

OB DNEVU VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA
vabimo na7. spominski pohod na Komelj
„Po poteh Domnove čete“
v nedeljo 20. julija 1986.

Zbirališče od 8.30 do 9.00 ure pri Apovniku na Borovju, od koder bo ob 9.00 uri pohod preko Šmarjete do spomenika padlim partizanom na Komelju.

Ob 13.00 uri bo pri spomeniku na Komelju kratka spominska svečanost, potem pa partizanski miting.

Pohod in spominska svečanost bosta ob vsakem vremenu.

Zveza koroških partizanov –
področni odbor Pliberk
Slovensko prosvetno društvo
„Edinost“ v Pliberku
Zveza slovenske mladine –
krajno združenje Pliberk
Zveza slovenskih organizacij –
krajni odbor Pliberk

Tudi ceste naj zblížujejo narode

Vsaj na zunaj zelo poudarjena je misel o zblíževanju in povezovanju narodov prevladovala prejšnji teden tudi pri otvarjanju novega oziroma zadnjega odseka avtoceste čez avstrijsko-italijansko mejo. Vodilni predstavniki obeh držav pod vodstvom avstrijskega kanclerja Vranitzkega in predsednika italijanske vlade Craxija so v svojih nagovorih poudarili vlogo,

ki naj bi jo v tem pogledu odigrala nova avtocesta, ki so jo zato tudi poimenovali Alpe-Adria. In ta mednarodna odnosno regionalna širina je bila izpričana tudi z udeležbo visokih zastopnikov tega alpsko-jadranskega območja, med katerimi je bil tudi predsednik izvršnega sveta SR Slovenije Šinigoj.

Na avstrijski oz. koroški strani so

istega dne izročili v promet tudi še nova odseka na obeh avtocestah, ki peljeta skozi našo deželo: na turški avtocesti odsek med Spittalom in Beljakom ter na južni avtocesti odsek v Labotski dolini. Novi deli avtocest so gotovo velika pridobitev, zlasti za glavno turistično sezono. Seveda pa slej ko prej ostanejo tudi veliki problemi, kot se že v prvih dneh kaže na območju Beljaka, kar le še poudarja potrebo čimprejšnje izgradnje beljaške obvoznice in predvsem karavanškega predora.

Medtem ko so pri slavnostih na avstrijski strani poudarjali pomen cestnih zvez za zblíževanje med narodi preko meje, pa je na italijanski strani župan v Ukvah izrecno spomnil tudi na sožitje treh narodnostnih skupnosti, ki žive v teh krajih. S tem je očitno želel opozoriti, da bo dobro sosedstvo med državami in narodi uspevalo le tedaj, če bo najprej uresničeno in zajamčeno sožitje doma.

Otvoritev avtoceste „Alpe-Adria“ v znamenju evropskega zblíževanja in povezovanja.

Zamenjava na vrhu

S posložitvijo dosedanjega zveznega predsednika Kirchschlägerja in umestitvijo njegovega naslednika Waldheima je bila v torek v okviru posebne ceremonije uradno izvedena zamenjava na čelu republike Avstrije.

Naša država je dobila novega poglavarja, ki je sicer ob zaprisegi izjavil, da bo predsednik vseh Avstrijcev. Toda že sama torkova svečanost je pokazala, da valov, ki jih je razburkal nedavni volilni boj, ne bo mogoče zgladiti z nekaj lepimi besedami. Pri tem pa demonstrativne akcije kot na primer žalne obleke nekaterih poslancev ali odsotnost drugih poslancev, protesti na dunajskih ulicah in podobno, niso veljale le Waldheimu osebno, temveč so opozarjale, da bo vzroke treba iskati globlje, da očitnih političnih nasprotij ne bo mogoče odstraniti kar čez noč – ker so pač zakoreninjena v tisti preteklosti, ki je v Avstriji še nismo premagali.

Za Dan borca
prireditve in delovni uspehi

Po vsej Jugoslaviji so prejšnji teden praznovali Dan borca z najrazličnejšimi prireditvami, pa tudi s številnimi delovnimi uspehi, ko so otvarjali nove tovarne, vodovodne napeljave, šolske zgradbe in druge objekte. Obenem pa so se spominjali predvsem tudi časov narodnoosvobodilnega boja ter počastili spomin borcev, ki so padli v borbi za svobodo.

V Sloveniji je bila osrednja republiška proslava Dneva borca v Kranju, kjer je bilo tradicionalno srečanje gorenjskih borcev in aktivistov tokrat povezano z vsejugoslovanskim srečanjem gorenjskih borcev in aktivistov tokrat povezano z vsejugoslovanskim srečanjem rezervnih vojaških starešin. Na slavnostni seji predsedstva slovenske borčevske organizacije pa so podelili plakete ZZB NOV Jugoslavije za dolgoletno delo v borčevskih organizacijah in razvijanju tradicije NOB. Med letošnjimi nagradenci so tudi Milan Piskernik iz Lobjnika pri Železni Kapli, Maks Muchitsch iz Leobna na Štajerskem ter Osrednji odbor koroških partizanov v Ljubljani, ki jim čestitamo za visoko odlikovanje.

PREBERITE

na
strani

- 2 Zapiski z občinskih sej
- 3 Na Kostanjah odkrit Drabosnjakov spomenik
- 3 Trubarjeve svečanosti v Tübingenu v Nemčiji
- 4 Tovariško srečanje z bivšimi borci
- 5 Znaki oživiljanja nacizma v Avstriji
- 5 Artačeva „Silvija“ – pesem leta
- 6 V Mariboru bodo postavili spomenik generalu Maistru

7. julija je minilo deset let, odkar so v dunajskem parlamentu sklenili zakon o narodnih skupinah (Volksgruppengesetz), ki predstavlja osrednji del tako imenovane sedmoukulske zakonodaje. Ta zakon so avstrijske parlamentarne oz. koroške deželnozborske stranke na podlagi tristranskega sporazuma sprejele mimo prizadete manjšine in proti njeni izrecni volji.

Sklepanje o tem zakonu je bilo višek politike kapitulacije strank pred nemškonacionalnimi silami na Koroškem, ki so narekovale bistvene elemente te zakonodaje: zakon namreč ne upošteva osnovnega načela 7. člena avstrijske državne pogodbe iz leta 1955, ki nalaga Avstriji dolžnost zaščite manjšine ne glede na njeno številčno moč povsod tam, kjer avtohtono živi. S tem zakonom so bile pravice koroških Slovencev tako po vsebini kot glede teritorialne veljave močno okrnjene; predvsem pa je bila uresničena s to zakonodajo dolgoletna zahteva nemških nacionalistov po ugotavljanju manjšine.

Na podlagi podatkov ugotavljanja manjšine iz leta 1976, ki pa so zaradi

Deset let zakona o narodnih skupinah

uspešnega bojkota povsem neuporabni, vsebuje zakon o narodnih skupinah med drugim naslednja omejitvena določila:

● dvojezični topografski napisi so vezani na določen delež (25 odstotkov) pripadnikov manjšine v posameznih občinah. Praktično to pomeni, da so dvojezične krajevne označbe predpisane le v eni tretjini območja, kjer živimo koroški Slovenci, pri čemer pa še do danes niti vseh zakonsko predpisanih tabel niso postavili;

● prav tako je vezana na številčno moč koroških Slovencev (20 odstotkov) pravica uporabe slovenščine pri sodiščih in upravnih oblaštih; pa še tam je slovenščina, ki ji člen 7 državne pogodbe priznava status enakopravnega uradnega jezika, praktično degradirana na raven pomožnega jezika in Slovenci so glede pravice uporabe svoje materinske s tem zakonom razdeljeni na različne kategorije.

Zakon o narodnih skupinah pred-

videva tudi ureditev tako imenovanih sosvetov, ki naj bi imeli posvetovalno funkcijo v zadevah narodnih skupin. Ker si morajo člani sosveta prizadevati za uveljavljanje zakona o narodnih skupinah, bi sodelovanje v sosvetu pomenilo, da bi se koroški Slovenci morali praktično zavzemati za to,

– da v 27 od 35 dvojezičnih občin ne bi bilo dvojezičnih topografskih napisov;

– da v 22 od 35 dvojezičnih občin ne bi smeli uporabljati slovenščine kot uradni jezik;

– da celo tam, kjer je slovenščina pripuščena kot uradni jezik, velja toliko izjemnih določil, da more posameznik le z največjimi težavami uveljaviti svoje pravice.

Osrednje organizacije koroških Slovencev tako restriktivno ureditev narodnostnih pravic slej ko prej odklanjajo. Člen 7 ADP, bilateralno in mednarodnopravno priznan, daje koroškim Slovincem tisto formalno-

pravno in tudi moralno osnovo za nadaljnja prizadevanja (tudi mednarodno) za narodnostno enakopravnost.

Zato tudi po desetih letih nimamo vzroka spremeniti našega odklonilnega stališča do zakona o narodnostnih skupinah.

Avstrijske oblasti so imele v zadnjih letih nešteto prilik, da bi s konstruktivnimi rešitvami vsaj nekaterih odprtih vprašanj dokazale pripravljenost za uresničitev naših narodnostnih pravic.

Gre za vzdušje zaupanja in resne pripravljenosti za dialog.

V luči debate in restriktivnih predlogov glede dvojezičnega šolstva ima avstrijska vlada možnost, da z jasnim odklonilnim stališčem do vseh oblik ločevanja šolarejv – dokaže pripravljenost za reševanje odprtih vprašanj, ki izvirajo iz 7 člena ADP.

S tem bi se tudi spremenilo vzdušje in nastalo bi lahko tisto zaupanje, ki je potrebno za reševanje občutljivih manjšinskih vprašanj. Torej tudi po 10 letih zakona o narodnostnih skupinah:

Zvezna vlada je na potezi!

M. St.

Televizijski sprejem v Žitari vasi:

Občinska večina proti interesom prebivalcev

V Žitari vasi so obravnavali občinski odborniki pri zadnji seji med drugim zahtevo Joachima Schlieberja iz Nogradu po izboljšanju sprejema televizije. Schlieber je v imenu večjega števila ljudi zahteval od občine, da omogoči nemoten sprejem obeh avstrijskih televizijskih programov. Medtem ko so nekateri odborniki sprva le formalno podpirali to zahtevo, je odbornik EL Franc Kukovica vložil ustno zahtevo. Predlagal je, da se v ta namen uporabijo obstoječe naprave, ki so last SPD. „Trta“ (gre za pretvornik), in da se prebivalcem Nogradov tako omogoči poleg sprejem FS 1 in FS 2 še sprejem ljubljanske televizije. „Tako bi ponudili ljudem več možnosti“, je dejal Kukovica, hkrati pa tudi opozoril na to, da „je med podpisniki tudi mnogo ljudi, ki bi si to možnost tudi želeli. Še povrhu pa je to nekaj čisto legalnega, saj lahko gledajo tudi Celovčani, ki so priključeni na kabelsko televizijo, spored RTV Ljubljane“.

Rezultat? Župan Posod se je takoj ogradil proti temu konstruktivnemu predlogu, češ da je to „nek drug predlog“ kot občinskemu svetu predloženi ter da menda ORF ne sme omogočati sprejema tujih oddajnikov. Čeprav je Kukovica ponovno argumentiral, da je njegov predlog le „vsebinska obogatitev“ upravičene zahteve prebivalcev iz Nogradov, s svojim predlogom ni prodril. Tako je občinski svet sklenil le to, da se bo potrudil pri ORF-u, da bi le-ta nekaj ukrenil za Nogradu.

Zanimivo zadržanje občinskih odbornikov SP, VP in FP: Da gre drugače, so pokazali kar na koncu občinske seje. Tam so po samo 40-minutni razpravi o nujnostni zahtevi VP glede kanala v Malčapah takoj sprejeli sklep, pa čeprav ni bil prej predložen v končni obliki občinskemu svetu. Gre za to, da kanal podjetja Markowitz v Malčapah ni pravilno položen in

se zato vedno spet zamaši, nakar voda steče v klet nekega vaščana. Zato je občinski svet zdaj sklenil, da bo tistih „krivih“ 50 metrov kanala dal na novo položiti. Sicer

Odbornik EL Franc Kukovica: „Ponudimo občanom več možnosti!“ – SP, VP in FP so bile proti temu.

pravilna odločitev, toda ob tem primeru se je pokazala dvojnost meril, po katerih odločajo SP, VP in FP. Kar je obveljalo za kanal, bi moralo veljati tudi za dvojezičnost – pa tudi če gre „samo“ za sprejem televizijskih oddaj RTV Ljubljane.

Pliberk

Glavna točka občinske seje v Pliberku je bil dodatni proračun občine za letošnje leto. V ta predlog so vključena tudi denarna sredstva za gradnjo otroškega vrtca, v katerem pa odborniki SPD, VP in FP do zdaj nočejo urediti vsaj ene dvojezične skupine. Iz tega razloga odborniki EL niso glasovali za dodatni proračun. Pa tudi načrtu o finansiranju otroškega vrtca niso privolili: ne zaradi tega, ker bi bili načelno proti gradnji otroškega vrtca, temveč zato, ker želja mnogih občanov po dvojezičnosti v otroškem vrtcu ni upoštevana.

EL je kot edina frakcija v pliberskem občinskem svetu glasovala tudi proti povišanju cene za vodo (od 4 na 5 šilingov) in to utemeljila s tem, da je podražitev za 25 odstotkov previsoka, hkrati pa so odborniki EL opozorili tudi na to, da bi občina izgradnjo novih vrelcev lahko plačala tudi iz takojmenovanih „rezerv“.

Globasnica

Pot v Slovenje že izgrajujejo. Pri zadnji seji je občinski odbor sklenil, da odobri kmetom iz Slovenj vsakem po 50.000 občinske subvencije k izgradnji te poti. Nadalje je občinski odbor sklenil tudi štirinajstdnevno odvažanje smeti v Globasnici, s katerim so poverili s 1. januarjem tega leta podjetje Gojer.

ÖVP: Rošada Knafl – Scheucher – Lexer

Deželni predsednik ÖVP Harald Scheucher je postal Knaflov naslednik tudi kot namestnik deželnega glavarja in kot deželni referent za turizem. Scheucher je kot novoizvoljeni član deželne vlade oddal svoj mandat v deželnem zboru, na to mesto pa je sedel predsednik mladinske organizacije VP Reinhold Lexer.

Do dobra poznamo Scheucherjeve izjave po zadnjem partijskem kongresu VP, ko je jasno zagovarjal loči-

Obiščite

Werner Bergovo
galerijo

v Pliberku

tev šolarjev in po njegovi izvolitvi za namestnika deželnega glavarja Slovenci nimamo kaj dobrega pričakovati od njega; novi deželni poslanec Lexer pa je izjavil še vsaj to, da je proti središčnim šolam, medtem ko je zagovarjal zahtevo po „uveljavitvi pravice staršev“.

Pa še nekaj naj zabeležimo: rošada VP se za vse prizadete tudi osebno spleča. Knafl bo potegnil penzijo skoraj 80.000 šilingov mesečno, Scheucher bo „zaslužil“ vse skupaj nad 110.000 šilingov na mesec, pa tudi Lexer ne bo ostal brez „napitnine“: za njega bo vsak mesec prenakazanih 36.000 šilingov na njegov osebni konto.

Nacionalna stavka v Čilu

Režim zopet sprožil eskalacijo nasilja

Pretekli petek je demokratična opozicija v Čilu proglasila za dan nacionalnega odpora – protirežimske sile so pozivale na generalno stavko. Opozicijske organizacije so s to akcijo zabeležile ogromen uspeh, saj jim je uspelo mobilizirati pretežno večino prebivalstva. Vzporedno k dnevu nacionalne stavke v Čilu so potekale po vsem svetu akcije solidarnostnih gibanj za demokratični Čile, večinoma ob sodelovanju čilskih političnih beguncev in aktivistov v tujini. Tako je tudi avstrijska „Chile-Solidaritätsfront“ (v katero je med drugimi organizacijami vključen tudi KSŠS/D) organizirala na Dunaju demonstracijo ter izpričala svojo podporo čilskemu uporu.

Fašistični režim v Čilu je na manifestacijo moči in volje do upora čilskega ljudstva odgovoril s stopnjevanjem nasilja. Že teden pred stavko je policija aretirala številne aktiviste opozicije. Nekaj dni pred stavko je nato vso deželo razburil umor treh sorodnikov priljubljenega narodnega pevcu in glasbenika Solinasa – policija jih je ubila v stanovanju pod pretvezo, da so pripadniki tajne podtalne uporni-

Borovlje: Neonacistom bodo končno sodili

„Wir erklären den Slowenen den Krieg“ (Slovincem napovedujemo vojno) – to je bilo eno izmed gesel mazaške akcije dijakov Višje tehnične šole v Borovljah, napleskano na Slovensko gimnazijo v noči od 14. na 15. maja 1982. Šolarji prav te šole pa so tudi sicer že dostikrat postali aktivni: tako so z nacističnimi parolami motili pred nekaj leti dia-predavanje o „desnem ekstremizmu v Avstriji – nemškem nacionalizmu na Koroškem“ v Borovljah, tako so bili zapleteni v krajo orožja itd. Že ob teh „akcijah“ smo vedno spet opozarjali varnostne organe, naj se končno pobrigajo za te neonacistične aktiviste, toda dolgo časa zaman. Zdaj končno so začeli poizvedovati, in to kar z rezultatom, da bodo dvanajstim dijakom boroveljske HTL napravili proces.

Mag. Gerold Schmiedmaier od koroške varnostne direkcije je izjavil, da se je nad 20 oseb v okolici Borovelj udeleževalo paramilitarnističnih „vojaških vaj“, in da je varnostna direkcija proti približno polovici teh oseb vložila tožbo pri sodišču zaradi udeleževanja v nacionalsocialističnem smislu in zaradi poveljevanja neonacistične miselnosti. Ti mladinci so člani „Nationale Front“, organizacije v okrilju Burgerjeve NDP. Pri hišnih preiskavah pa je kriminalna policija našla vrsto orožja, deloma tako, ki so ga mladinci sami (ali pa ob pomoči?) izdelali. (Berite tudi članek o poživljanju neonacizma na strani 5!)

Otvoritev pedagoškega tedna:

Izmikanje in protiakcija

„Šola ni ustanova, ki bi se ne spreminjala. Zahteva stalni nadaljnji razvoj“, je rekel poslevodeči predsednik deželnega šolskega sveta Kircher pri otvoritvi pedagoškega tedna. Opozarjal je na „ogromne dosežke pedagogike v zadnjih tridesetih letih“, posvaril pa pred tem, da bi prehitro ocenjevali načrt deželne „pedagoške“ komisije o dvojezičnem šolstvu na Koroškem. – Sicer zanimiva izjava predstavnika deželne šolske oblasti, toda hkrati tudi dvorezna, saj se je s to pavšalno formulacijo dokaj „imeno“ izognil vsakršnemu ovrednotenju. Njegove izjave pa si tudi same nasprotujejo: če namreč Kircher hvali dosežke pedagogike, pravzaprav ne bi mogel izpustiti izpovedi, da bi pomenila uresničitev koncepta „pedagoške“ komisije prav na tem področju velik korak nazaj, saj načrt

ne upošteva nikakršnega pedagoškega argumenta, hkrati pa meri v akutno poslabšanje izobrazbene situacije k dvojezičnemu pouku prijavljenih otrok.

Strokovno združenje pedagoških delavcev pa je ob robu pedagoškega tedna, ki tokrat za dvojezične učitelje ne nudi še enega samega predavanja ne (o tem smo že poročali), izvedlo javno akcijo: pred otvoritvijo in pred posameznimi predavanji delijo člani združenja letake, na katerih opozarjajo na svoje odklonilno stališče napram modelu deželne pedagoške komisije, hkrati pa ponatiskujejo tudi stališči univerzitetnega profesorja dr. Petra Gstettnerja ter univerzitetnega asistenta dr. Mirka Wakouniga, ki sta s pedagoškega, torej strokovnega vidika zavrnila model deželne komisije.

ORF: Nov „general“ Bo imel več posluha za potrebe manjšin?

V ponedeljek je dobil ORF novega generalnega intendanta. Proti pričakovanju je že pri prvem glasovanju dobil potrebno dvotretjinsko večino Teddy Podgorski, ki bo meseca oktobra nasledil dosedanjega „generala“ Gerda Bacherja.

Medtem ko se Bacher zaradi poraza, ki ga je doživel pri glasovanju v kuratoriju, dela užaljenega ter ÖVP govori o popolnem prevzemu oblasti pri ORF s strani socialistov, novi generalni intendant Podgorski zagotavlja, da ni bil izvoljen kot kandidat ene same stranke, marveč da je dobil glasove iz vseh treh strank.

Narodne manjšine pri Bacherju niso našle razumevanja za svoje potrebe in težnje na področjih radija in televizije; upajmo, da bo imel Podgorski tozadevno več posluha – zlasti ko se je že v prvi izjavi po izvolitvi priidal k nadaljnji regionalizaciji.

Izseljeniški piknik

V nedeljo je bila Škofja Loka v znamenju izseljeniškega piknika, ki ga prireja Slovenska izseljeniška matica. Piknika so se udeležile delegacije Slovencev domala iz vseh kontinentov. Izseljeniški piknik je že tradicionalno srečanje in hkrati zaključna prireditev za vse izseljence, ki obiščejo za več dni domovino.

Tudi v Škofji Loki je bil na sporedu kulturno-umetniški program, katerega so letos oblikovale kulturna skupina iz Amerike ter skupine iz Slovenije. Udeležence piknika pa je v imenu Zveze slovenskih organizacij na Koroškem pozdravil tudi Marjan Šturm.

Pravice so na strani močnejših!

Državna sekretarka za ženska vprašanja Johanna Dohnal je pri tiskovni konferenci zadnji teden ponovila svojo ugotovitev z delovnega posveta zvezne vlade, ki je bil prvič posvečen izključno ženskemu vprašanju. Tedaj je rekla: „Ženska vprašanja niso več zgolj vladna vprašanja, temveč samoumevna vladna politika, ki se bo kazala v uresničitvi konkretnih ukrepov za večino prebivalstva.“ Toda kako močno je uresničitev programa za enakopravnost žensk vedno odvisna tudi od vsakokratnih okoliščin, nam nazorno prikazuje sledeča primera iz vsakdanje koroške prakse:

Že nekaj časa si zvezna vlada prizadeva za izboljšanje otroškega varstva. Ker pa le to po formalnih predpisih ni zadeva zveze, temveč občin ali vsakokratne dežele, zveza tudi nima ustreznih kompetenc. Kot pravi Dohnalova sama (pa tudi vladin program za ženske), preostajajo le dobrohotni apeli in pripravljenost, v okviru akcije 8000 prevzeti personalne stroške za eno leto – seveda, če se izkaže dodatna potreba po jaslih, otroških vrtcih oziroma drugih predšolskih ustanovah.

In ravno na to možnost so se sklicevali odborniki Enotne liste v Bektanju, ko so želeli uvedbo dvojezične skupine v enem od tamkajšnjih vrtcev. Občinski odbor je to prošnjo z večino glasov zavrnil. S tem so ti javni funkcionarji spet enkrat pokazali svoj sovražni odnos do slovenske narodne skupnosti, v še večji meri pa do žensk: saj so še vedno v prvi vrsti one tiste, ki posredujejo otrokom materinščino.

Žrtev dvojne diskriminacije je tudi Helka Mlinar. Kljub optimalni in ustrezni kvalifikaciji kot učiteljica v škocijanski ljudski šoli ni dobila direktorskega mesta. Šolske oblasti so namreč dale prednost mlajšemu kolegu, ki nima ne ljudskošolske prakse (poučeval je na glavni šoli), ne izpita iz slovenščine. Helka Mlinar je zaradi tega vložila pritožbo pri ustavnem sodišču in argumentirala, da tako postopanje ni v skladu z zakonom o enakem ravnanju z ženskami (Gleichbehandlungsgesetz). O tem očitnem zapostavljanju ter kršenju tako ženskih kot narodnostnih pravic smo poročali tudi državni sekretarki Dohnalovi. Na zadnji tiskovni konferenci pa nam ni vedela povedati drugega kot to, da zakon o enakem ravnanju z ženskami za javne uslužbenke ne velja. Helka Mlinar torej po vsej verjetnosti in kljub raznolikim zaščitnim predpisom ne bo imela možnosti priti do svojih pravic. Pravice so pač še vedno na strani močnejših!

Marija Jurič

levice. Umerjene meščanske in krščansko-socialne stranke so najprej iskale možnost kooperacije z režimom v prepričanju, da bo mogoče odstraniti vojaško diktaturo brez sile. Toda ta je tudi umerjenemu taboru jasno nakazala, da niti za majhen korak ni pripravljena premakniti se od svojih stališč in prakse dikatorskega vladanja. Pinochetov Čile – to je fašistični Čile. To izkušnjo niso napravili le nasprotniki režima, izkušnja je postala vsakdanost. Vsakdanost sta postala tudi vse večja brezposelnost in uboštvo nižjih slojev. A tudi manjše in srednje podjetnike in obrtnike – se pravi pripadnike meščanskega sloja – je vojaška diktatura privedla do gospodarskega propadanja. V taki situaciji so se opozicijske sile – od umerjenega meščanskega tabora pa tja do leveice (vključno komunistov) – združile v nosilca ljudskega upora. Vsem je zdaj jasno, da se bo novi demokratični Čile mogel roditi le s padcem Pinočtovskega režima in njegovega fašističnega aparata.

Opozicijsko gibanje v Čilu

postaja vse bolj široko in vplivno. Še pred nedavnim je zajemalo svojo moč in silo v glavnem samo iz politične

Na Kostanjah odkrili spomenik A. Š. Drabosnjaku

„...Kakor silak med pritlikavci se je v drugi polovici 18. stoletja dvignil preprost „paur v Korotane“ Andrej Shuster, p.d. Drabosnjak, in povzdignil slovenščino, ki ji je dotlej gospodarjeva roka odmerjala le mesto pri hišnem ognjišču, v hlevu in na polju, na oltar literarne besede. Ta literarna beseda je sicer bila okorna, domača, kmečka, vendar pa je nosila v sebi politično izpoved, ki odtlej ni več ugasnila...“

Tako je med drugim dejal dr. Reginald Vospernik, ko je minulo nedeljo nastopil kot slavnostni govornik ob

Slavnostni govornik Vospernik je v svojih izjavah povedal, da je spomenik, ki ga odkrivamo Drabosnja-

odkritju spomenika Andreju Shusterju Drabosnjaku v Zgornji vasi nad Kostanjami, kjer je tamošnje Slovensko prosvetno društvo „Drabosnjak“ na gorici svojega kulturnega doma, ki nosi ime našega bukavnikarja, postavilo spomin pionijske slovenske dramatike

ku, avtorju številnih iger, zlasti še Pasijona, ni oblikovala človeška roka. „Kakor je bila njegova beseda klena in kladasta, izvirna in neizumetničena, tako bodi tudi, tako so sklenili domači društveniki, njegov spomin izvirni in naraven. Obliko-

na Koroškem. Predsednik Janez Lesjak je ob tej priložnosti pozdravil številne rojake, ki so prišli, da prisostvujejo svečanosti. Kratke kulturne spored je pod vodstvom Mira Kernjaka oblikoval mešani pevski zbor „Mojceji“ iz Šentilja, prišli pa so tudi mladi godci iz Šmihela, ki so v sestavi godbe na pihala zaokrožili kulturni del. Napovedani domači igralci iz neznanih ralogov žal niso nastopili.

vala ga je največja umetnica, narava. Pri zidanju so Rumašovi našli močno skalo, kakor so se Drabosnjaku porajali rajmi od mlinarjev, od hudih žien in od svetih oseb med oranjem na njivi. Neobdelano, neotesano, pristno in izvirno, pripeljali skalo na to mesto in tako upodobili globoko simboliko, da je beseda, ki, kakor pravi pesnik Župančič, iz roda v rod duha išče pot, zakoreninjena v zemlji. “ To je posre-

čen opis spomenika, v katerem je Vospernik prikazal podobo Drabosnjaka.

Spomenik sta odkrila mlada člana društva, kar naj velja za poročstvo, da bo mladi rod čuval spomenik in Drabosnjakovo kulturno izročilo. Mogočna skala nosi v bron vlit napis, namreč, da se je Drabosnjak rodil 6. maja 1768 na Drabosnjah, umrl pa 22. decembra 1825 v Umbaru. V plošči pa je tudi Drabosnjakova politična izpoved: „Vino pije moj sou-rashnik gre prate jest, / Jes mam pa glih tui doro, da mam ano doro vest“. S tem verzom se je Drabosnjak postavil na stran tistih, ki so se borili za boljše socialne pravice revnih in ponižanih.

Spomenik, ki so ga Kostanjčani odkrili svojemu rojaku Drabosnjaku seveda tudi obvezuje, obvezuje, da tudi mladi rod goji Drabosnjakovo, in s tem našo domačo besedo ter jo ohranja živo za bodoče rodove. Zato povsem soglašamo z ravnateljem Vospernikom, ki je rotill: „Od Drabosnjaka naj se uči današnji rod, ki mu tu tik ob jezikovni meji na Osojskih Turah zvenenje Prežihovih v Vrbskem jezeru potopljenih zvonov že skoraj zamira, značajnosti, zvestobe domači besedi, vztrajnosti. ...naj domačine opominja, da je tod nekoč paur skupno s semenom na polju sejal tudi seme literarno oblikovane slovenske besede in s tem besede kulturnosti; opominja naj vse koroške Slovence na izvirne narodne biti; opominja naj sosedu v deželi, da vzajemno s poldrugo tisočletje starim slovenskim rodom vrtnari v skupnih kulturno-političnih gredah; opominja naj Slovence iz Slovenije in iz sveta, kadar jih odročna pot privede tu sem, da ima koroška pomemben delež pri polnjenju kulturnih hramov, kašč in skednjev...“

Gledališka predstava na prostem
o slovenskih kmečkih uporih

Predstave:
9., 10., 14., 15., 16. avg. 1986 - 20.00
Spodnje Vinare pri Šentprimozu
v Podjuni

Kulturni bus pride

V okviru svoje 80-letnice je SPD „Srce“ na dvorišču samostana v Dobrli vasi priredilo folklorni večer z ansamblom Lojzeta Slaka. Ta popoldan se je obiskovalcem (večinoma turistom) poleg koncerta nudila tudi informacija o slovenski narodni skupnosti.

Tam je namreč prvič nastopil kulturni informacijski bus, ki sta ga načrtovali in opremili obe slovenski kulturni organizaciji. Namen akcije je, da turisti slovensko narodno skupnost ne bi spoznali le kot folklorično-ekstotični okrasek Koroške, temveč da bi bližje spoznali resnični položaj manjšine.

Na ogled je bila posebej za to akcijo pripravljena razstava o zgodovini, sedanjosti, zlasti o šolskem vprašanju in kulturi. Prav tako so obiskovalci dobili v roke letak (Dobrodošli na Koroškem – v deželi dveh kultur). Knjižna miza kulturnega busa je

nudila raznostrokovno in leposlovno literaturo, dva sodelavca kulturnih organizacij pa sta bila na razpolago, da odgovarjata na razna vprašanja.

V naslednjih dveh mesecih so načrtovani nastopi kulturnega busa v vseh turističnih centrih Koroške.

Na dvojezičnem ozemlju se bo kulturni bus pojavljal na prireditvah krajevnih slovenskih kulturnih društev.

VABIMO

Ljudsko gledališče Samorastniki vabi predvsem moške, naj se vključijo v priprave za uprizoritev „Velike puntarije“. Potrebujejo večje število statistikov za kmečko vojsko in vojščake.

Vsi, ki ste pripravljeni, se prijavite pri SPZ, tel. 0 42 22 / 51 43 00-20, ali pri režiserju M. Srienču, tel. 0 42 37 / 23 1 44.

Gledališče na bekštanjki razvalini: Škoda za čas in denar

„Preklet in zakuhan“ – je naslov letošnje uprizoritve na bekštanjki razvalini, ki je spisana spet po nekaj „tajnih zapisih škofovega sekretarja Santonina“ – letos v priredbi koroškega avtorja Ernesta Petza. Že lani so igrali na istem mestu neko igro o takih „zapisih“. Še povrh po zapisih, ki so pačili zgodovinsko resnico, kar smo ob lanski premieri tudi negativno zabeležili. Letos so k sreči izpustili vsaj vsakršno intencijo, da bi zgodovinsko ozadje 15. stoletja še ploh upoštevali. Lotili so se komada, ki ga niti z vplivom vročine ne bi mogli več opravičevati: brezvezno natvezanje, izstopajo kvečjemu še poimenovanja nekaterih zgodovinskih oseb, sicer pa je bil višek prve uprizoritve gotovo v tem, da bi se moral mrlje spustiti na obedno mizo, kar pa dolgo ni uspelo, saj se je bil pri vrvi zataknil karabinec. Škoda pravzaprav le za nekatere igralce, od katerih smo vajeni dokaj več – na primer če jih poznamo, kako dobro in uspešno znajo igrati v beljaškem kletnem gledališču „Studiobühne“. Sicer pa ostane le še opomba: vstopnina znaša 130 šilingov. Ta denar človek res lahko bolj smiselno zapravi!

Tübingen-Derendingen: Ljudski praznik v čast Primožu Trubarju

Protestantska cerkev je 29. junija v Tübingenu-Derendingenu priredila veličastno proslavo v spomin na 400. obletnico Trubarjeve smrti. Ves dan so se vrstili sprejemni, srečanja, kulturne in družabne prireditve, ki so jih zavestno organizirali v sodelovanju s SR Slovenijo. Tako s strani dežele Baden-Württemberg kot tudi SR Slovenije so se udeležili te proslave – ki je imela ljudski značaj – vidni zastopniki cerkvene in posvetne oblasti.

Za otvoritev slavnosti sta skupno maševala deželni škof von Keler in senior Novak iz Murske Sobote. Po maši so odkrili Trubarjevo spominsko ploščo v cerkvi sv. Gala v Derendingenu, kjer je Trubar

20 let maševal in našel svoj zadnji počitek. Domačinke iz Raščice so mu prinesle peščico domače zemlje na grob v tujini, med prijazne ljudi, ki znajo ceniti njegovo veličino.

V listu za svoje vernike Trubarja postavljajo v isto vrsto z Luthrom, Goethejem, Dürerjem, Schweitzerjem, Einsteinom in drugimi za človeštvo pomembnimi osebnostmi. Po njem se imenuje ena glavnih ulic, kulturni dom in vrtec protestantske verske skupnosti v Derendingenu in Urachu. Predvsem župnik Walter Döttling, ki

je že v pokoju, si je prizadeval za popularizacijo Trubarjevega dela in pomena. Za letošnjo obletnico je napisal ganljiv Trubarjev življenjepis v verzih, izdan v brošuri, v kateri je njegova povezanost s Slovenci v domovini močno poudarjena.

Rektor tübinske univerze Theis je v svojem pozdravnem govoru na sprejemu v Trubarjevem domu dejal, da so se v protestantskem gibanju zlivala tri stremljenja: politično, etnično in versko. Kakor je Luther nemški naciji ohranil nemški jezik, tako ga je Trubar Slovincem šele dal.

Na sprejemu so iniciativo protestantske cerkve proslaviti tako pomembnega moža skupno z narodom, iz katerega izhaja, vsi govorniki, bodisi nemški ali slovenski, pozdravljali. Med drugimi so izrekli svoje misli minister za kulturo Vladimir Kavčič, Jože Osterman, preds. ZKO slov., Ivan Kristan, rektor ljubljanske univerze, deželni svetnik Wilhelm Gfrörer, župan dr. Schmid in naslovni škof Vekoslav Grmič, ki je menil, da

je čas dozorel, da katoliška cerkev Trubarja rehabilitira in prizna njegov bistveni pomen za razvoj slovenskega naroda. Govori in slovesnosti so se odvijale v nemščini in slovenščini, nihče ni godrnjal, čeprav prav gotovo ni vsak vsega razumel. Atmosfera je bila prijazna, prijetna, prežeta z duhom sprejemanja drug drugega, kar se je odražalo predvsem ob družabnem delu na travniku ob grilanju in pogovorih. Popoldan so domačini ob folklornih nastopih

lahko spoznali del slovenske kulture in se tako približali Trubarju tudi v narodnostnem oziru.

Take prireditve prav gotovo prispevajo k boljšemu razumevanju med narodi, saj je prav v deželi Baden-Württemberg veliko jugoslovanskih delavcev – okoli 120.000; na ta način narod gostitelj spozna tudi kulturo svojih delavcev-gostov.

Trubarjev dom v Tübingen-Derendingen

Stara univerza v Tübingenu

Tovariško srečanje z nekdanjimi soborci

Že vrsto let obstajajo prijateljske vezi med Koroško in Dobrovo pri Ljubljani oziroma med Zvezo koroških partizanov in pliberškimi združbami z znanim družbeno političnim dejavnikom Binetom Otorepcom iz Dobrove. Bine Otorepec je koroškim Slovencev dobro znan predvsem zaradi tega, ker se z veliko vneto prizadeva krepiti prijateljske in bratske vezi z našim življenjem na Koroškem. On je eden tistih idealistov, ki je pomagal organizirati gradnjo muzeja NOB pri Peršmanu v Lepeni nadalje spominski pohod na Komelj, kamor pripelje vsako leto pohodnike iz Dobrove in Ljubljane. Poleg tega pa je tudi eden tistih, ki organizira izlete na Koroško in usmerja svoje ljudi, da kupujejo v naših trgovinah. Skratka, Bine Otorepec je povsod navzoč, kjerkoli gre zato, da se v karkršnikoli obliki pomaga korokškim Slovincem. V tem svojem delu je neumoren in prav to je bil tudi spet povod, da je 21. junija povabil delegacijo Zveze korokških partizanov v Dobrovo na razgovor s tamkajšnjimi predstavniki občine. Sprejem pri spomeniku padlim za svobodo je bil enkrat in stiski rok so potrdili, da smo prišli svoji k svojim. Po polaganju venca padlim partizanom in nastopu pionirčkov, smo se podali na partizanski Ključ, to je hrib, kjer se je bojeval in zadrževal Dolomitski odred (ime po Polhovgrajskih dolomitih).

O zgodovini Dolomitskega odreda oziroma dolomitske republike, to je o uporou proti okupatorju, nam je govoril nekdanji

komisar tega odreda in sedanjí član Sveta republike tovariš Franc Perovšek. Iz njegovega pripovedovanja smo šele zvedeli s kakšnimi težavami so se morali ljudstvo in partizani boriti, da so sploh preživeli. Vendar nenehne hajke niso mogle zavreti junaškega boja partizanov. Z mogočnega strmega hriba Ključa partizanov niso mogli pregnati in prav zato je danes partizanski Ključ goreč simbol boja za svobodo.

Pri partizanskem domu na Ključu je mogočno zadonela partizanska in narodna pesem v pozdrav naši delegaciji. Pel je mešani pevski zbor iz Dobrove. Po pozdravnih govorih predstavnikov in predsednika občine Ljubljana-Vič-Rudnik Petra Vrhunca, se je razvilo pristrčno, tovariško in domačo srečanje. Ob petju, pikniku in dobri kapljici je čas kar prehitro potekel in morali smo se posloviti od gostiteljev. Vračali smo se polni lepih spominov na tamkajšnje ljudi v zavesti, da s temi ljudmi še bolj poglobimo prijateljske vezi. Spoznali smo junaške ljudi teh krajev izza časa zadnje vojne in pa ljudi današ-

njega časa, ki se prizadevajo za napredek na vseh področjih družbenopolitičnega življenja.

Na srečanju smo med številnimi predstavniki družbenopolitičnih organizacij pozdravili predsednika odbora Zveze borcev Ljubljana Staneta Vrhovca, predsednika ZBNOV Ljubljana-Vič-Rudnik Miloša Rutarja in še mnoge druge.

Ponovno se zahvaljujemo vsem tovarišicam in tovarišem za gostoljubje, prijaznost in uspelo srečanje, ki nam bo ostalo v nepozabnem spominu. Posebna hvala pa velja našemu dobremu prijatelju Binetu Otorepcu, kot motorju vseh akcij in medsebojnega sodelovanja. Prepričani smo, da dokler bomo imeli tako vnete prijatelje koroških Slovencev, se nam res ni treba bati, da bi kedaj prišli v pozabo, prav to pa nas še bolj spodbuja, da se spleča boriti za naše pravice in za našo slobentsko besedo.

ikej

Dr. Franc Wutti, praktični zdravnik v Borovljah, je do 27. 7. na dopustu.

Univ. prof. dr. Vladimir Klemenčič 60-letnik

Te dni praznuje v Ljubljani šestdesetletnico univ. prof. dr. Vladimir Klemenčič, ki ga koroški Slovenci poznajo kot skrbnega raziskovalca in dobrega poznavalca naše zamejsko-manjšinske problematike.

Vladimir Klemenčič deluje od leta 1951 na geografskem inštitutu (sedanem oddelku za geografijo na filozofski fakulteti) ljubljanske univerze. Od leta 1951 je bil asistent, 1958 je postal docent, za izrednega profesorja je bil izvoljen 1966, za rednega pa leta 1972. V okviru svojega znanstvenega raziskovalnega dela se je ukvarjal v prvi vrsti z družbeno geografijo, posegel pa je tudi na njena druga področja. Njegovo delo dokumentira vrsta samostojnih razprav, člankov, poročil in ocen, pri nekaterih publikacijah pa nastopa kot soavtor. Kot predavatelj je nastopil na številnih strokovnih zasedanjih geografov v Sloveniji in v Jugoslaviji, pa tudi na mednarodnih srečanjih geografov je aktivno sodeloval. Spremljal je deagrarizacijo slovenskega etničnega prostora, zasledoval njegovo industrializacijo in registriral naraščajočo dnevno migracijo in mobilnost prebivalstva v Sloveniji.

Kot zunanji sodelavec Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani je

opravil veliko delo zlasti s kritično oceno avstrijskega popisa prebivalstva leta 1951. K vprašanju demografskega razvoja jezikovno mešanih področij je napisal še več drugih razprav.

S koroškimi Slovenci dr. Vladimir Klemenčič ni povezan le s svojo ženo, ki prihaja iz Loge vasi, temveč tudi po svojem znanstvenem delu. Celim generacijam absolventov Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu je v spominu kot izvrsten „vodič“ na maturitetnih potovanjih po Jugoslaviji. Sodeloval je z referati na številnih koroških kulturnih dnevih, mladim koroškim raziskovalcem je kot mentor usmerjal prve korake v svet raziskovalnega dela in jih popeljal do prvih javnih nastopov na znanstvenih srečanjih.

Dr. Vladimir Klemenčič se v raznih odborih na osnovi svojega bogatega znanja zavzema za racionalno in znanstveno osnovano gledanje na možne razvojne poti slovenske manjšine na Koroškem in za široko sodelovanje z vsemi, ki so jim koroški Slovenci blizu.

Vladimirju Klemenčiču želimo še veliko osebnih sreč, mnogo delovnih uspehov in zadovoljstva s „svojimi“ Korošci.

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA LETOVANJE OTROK NA MORJU
Viktringer Ring 26 (Vinko Kušej) Tarviser Straße 16 (Milka Kokot)
tel.: (0 42 22) 51 25 28 tel.: (0 42 22) 51 43 00

Spoštovani starši!

Vljudno Vam sporočamo, da bo LETOVANJE OTROK NA MORJU V SAVUDRIJI letos v eni izmeni in sicer:

od 24. julija do 7. avgusta 1986

Koordinacijski odbor nudi:

prostore za bivanje, 5 obrokov hrane dnevno, za vsakih deset otrok enega vzgojitelja, zdravstveno oskrbo in v primeru potrebe prevoz bolnega otroka v bolnico ter prevoz v Savudrijo in nazaj.
Cena za 14-dnevno bivanje znaša 1.400 šilingov, prevozni stroški 400 šil.
Prijavnice dobite pri zgoraj omenjenih naslovih.
Zadnji rok prijave je 11. julij.

Ker je število prostih mest omejeno, prosimo za čimprejnejše prijave.

Pestra dejavnost SPD, Valentin Polanšek na Obirskem

Slovensko prosvetno društvo „Valentin Polanšek“ na Obirskem je v zadnjem času priredilo kolesarski izlet in kegljanje. Obe prireditvi sta privabili precej Obirčanov in sosedov iz Železne Kaple, Sel in še iz drugih krajev. Za konec meseca junija je bil na sporedu vsakoletni kolesarski izlet. Tokrat je bil peti, torej majhen jubilej. Proga je bila dolga dobrih 20 kilometrov in precej zahtevna. Kljub temu se je pri Kovaču na Obirskem, kjer je bil start, zbralo nad trideset pretežno mladih pa tudi starejših kolesarjev.

Prva postojanka je bila – črpalka „ESSO“ v Železni Kapli. Tu se je slovenskim prosvetam pridružil predsednik SPD „Zarja“ Miha Travnik, ki je s svojo udeležbo poskrbel za rekord dneva. S svojim navadnim kolesom je prevozil okoli 50 kilometrov, kolikor jih je od Mlinč do Kort in nazaj! Kolesarski družini pa so se pridružili še Kapelčani in spodnji Obirčani. Vmes je vodja skupine, Marta Polanšek, izročila vsem udeležencem bele čelade, ki jih je podarila Posojilnica Železna kapla. Drugič so kolesarji počivali pri Kovaču, kjer so startali in tretjič, slednjič v Kortah pri Mrkunu. Tam so se na pikniku globoko oddahnili, nato pa okrepčali z jedajo in pijačo, ki jo je pripravil prireditelj.

Na tem mestu velja zahvala domačinu Korčanu Juriju Markunu, ki se je s svojo dobrodušnostjo in pripravljenostjo za sodelovanje izkazal kot izreden gostitelj. Prireditve je bila razvedrilna in družabnega značaja in je v tem smislu povsem uspeša.

Minulo soboto in nedeljo je bila gostilna Kovač na Obirskem spet enkrat središče dogajanja. Na dnevnem redu je bilo nagradno kegljanje, prvo v okviru društva.

Kegljišče je naravno, zgradil ga je gostilničar Franci Haderlap pd. Kovač. S kegljiščem se je Obirčanom porodila nova panoga, v kateri preizkušajo svoje sposobnosti in se hkrati

zabavajo. Torej je bila v ospredju te prireditve družabnost poleg zabave, čeprav je bila le-ta tekmovanje za lepe nagrade. Prva nagrada: dopust za eno osebo v Dubrovnik z letalom (1 teden), druga in tretja nagrada: (griller) velika oziroma majhna naprava (z motorjem za pogon) za pripravo mesa na žaru, četrta in peta nagrada: ležalniki. Takole so kegljali: štartnina je znašala 30 šilingov, vsak nadaljnji poskus pa samo še 10 šilingov. Trije meti s kroglo so šteli za en poskus. Udeležba z nad šestdesetimi kegljaci je dokazala, da je bila publika zelo navdušena za to novo panogo. Po dvodnevem, skoro neprekinjenem kegljanju in po več tisoč metih krogle, sta le dva tekmovalca prekorčila mejo devetih kegljev. Oba sta jih podrla dvanajst, zato sta se morala pomeriti v dvoboju. Zmagal je Belan Peter Pečnik, viceprvak pa je postal domačin Ciril Hribar. Za ostale tri nagrade se jih je potegovalo enajst. To je bil borben in zanimiv „mali“ finale, v katerem je imel največ sreče Franci Hudl iz Dobrole vasi. Ležalnike pa sta prejela četrtouvrščeni in obenem zmagovalci Peter Pečnik in Kapelčan Metod Olip. Najuspešnejši kegljač in prvak Obirskega kegljanja je potemtakem postal Belan Peter Pečnik, ki se je uvrstil kar dvakrat med najboljše petorico. Nagrade je podelil Emanuel Polanšek, spregovoril pa je predsednik društva dr. Avgust Brumnin in ob tej priložnosti predlagal, da bi s temi turnirji nadaljevali vsako leto, domačini pa naj bi se pošteno vadili, tako dr. Brumnin, da bo naslov prvaka prišel v domači kraj.

V zadnji številki našega lista smo objavili članek in sliko našega rojaka Alojza Müllerja, pd. Mlinarja iz Cirkovč. Na tisti skupinski sliki so (poleg že omenjenih) tudi Müllerjeva žena Ana ter hčerka Ana, dr. Marija Bakondy in dr. Helena Müller.

Prireditve

ŽITARA VAS VEČER SLOVENSKE PESMI IN FOLKLORE

v nedeljo 13. 7. 1986 ob 20.00 uri v ljudski šoli v Žitari vasi
Sodelujejo: Cerkevni in mladinski zbor iz Sentlipša, Plazniška dekleta, vokalni kvintet iz Sentlipša, Glasbena šola, otroška mladinska folklorna skupina SPD „Trta“ ter MoPZ SPD „Trta“.
Prireditelj: SPD „Trta“ Žitara vas.

Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ v Štebnu vabi
● v soboto 12. 7. 1986 ob 21.00 uri v gostišču JUENA v Čepičah na **KMEČKI PLES** igra znani ansambel „Štirje kovači“
● v nedeljo 13. 7. 1986 ob 14.00 uri pa na **TEKMO KOSCEV** pri gostišču Juena
Prijave do 13.45 v gostišču Juena
Po tekmi zabava.

GLOBASNICA ŠPORTNI PRAZNIK

v šotoru pri športnem igrišču
● v soboto 19. 7. 1986 ob 13.30 uri nogometni turnir; ob 20. uri ples, igrajo „Fantje treh dolin“
● v nedeljo 20. 7. 1986 ob 12. uri nogometni turnir, ob 18. uri finalna igra, nato ples – igra „Unterkräntner Sextet“.

Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ Škofije vabi na

KULTURNI VEČER
v soboto 12. 7. 1986 ob 20.30 uri v gostilni Perdacher v Holbičah
Sodelujejo: domači pevski zbor „Edinost“, Frauen Singkreis / ženski pevski krožek iz Škofije in MoPZ „Svoboda“ iz Loge vasi.

ŽELEZNA KAPLA 14. POLETNA NOČ

v soboto 12. 7. 1986 ob 20.00 uri pri občinskem kopališču v Železni Kapli
Igra in zabava znani ansambel „Fantje treh dolin“
Za pijačo, za jedi na žaru ter za veselo družabnost je poskrbljeno
Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo „Zarja“ Železna Kapla
Prisrčno vabljeni!

IZOBRAŽEVALNI TEČAJ ZA VZGOJITELJICE V OTROŠKIH VRTCIH IN ZA VODJE OTROŠKIH SKUPIN

od ponedeljka 14. do sobote 19. julija 1986 v Mladinskem centru na Rebrici
Predavatelj: Breda in Tine Varl, Franci Končan, univ. doc. dr. Erik Prunč, akademska slikarka Marjanca Jemec-Božič, Marinka Svetina, prof. Janez Bitenc, prof. Ida Virt, Helka Mlinar, mag. Tone Schellander, prof. Lučka Čok, prof. Mira Voglar.

DOBRLA VAS DEŽELA OB DRAVI

v četrtek 17. 7. 1986 na dvorišču samostana v Dobrli vasi
Prireditelj: SPD „Sree“ Dobrli vas

LOČE FOLKLORNI VEČER

v ponedeljek 14. 7. 1986 ob 20.30 uri v gostilni Wrolich v Ločah
Nastopajo: Tamburaški ansambel, kvintet „Jepa“ in mladinska skupina iz Ledine
Prireditelj: SPD „Jepa-Baško jezero“.

Slovensko planinsko društvo Celovec vabi člane in prijatelje društva na **DELOVNO AKCIJO na Bleščečo** v nedeljo 13. 7. 1986, s pričetkom ob 10. uri dopoldne.

Slovenska prosvetna zveza organizira v času od četrta 14. do nedelje 17. avgusta v Kulturnem domu v Sentprimozu z gradiščansko skupino **BRUJI „GLASBENO DELAVNICO“**. Bruji sami so se razvijali v okviru Glasbenih delavnic in imajo zato na tem področju zelo bogate in pozitivne izkušnje. Interesenti, ki bi radi sodelovali v tej DELAVNICI naj se javijo najkasneje do 20. julija na SPZ, tel.: 0 42 22 / 51 43 00-20, da organizirajo prenočišča. Stroške za prenočišče in hrano krije Slovenska prosvetna zveza
V nedeljo 17. 8. 1986 bo ob 20.00 uri zaključni koncert, kjer bodo sodelujoči predstavili javnosti rezultate te „Glasbene delavnice“.

KOČUHA SREČANJE

NARODNOZABAVNIH ANSAMBL
v četrtek 24. 7. 1986 ob 20. uri v šotoru pri Werniku v Kočuhi
Nastopajo: Planinski sekstet, Fantje iz Podjune, trio „Drava“ in skupine „Jepa“, „Korenika“, „Pavlič“.
Prireditelj: Slovenska prosvetna zveza.

SLAVNOSTNA OTVORITEV NOVE PLANINSKE KOČE na VEŠKEM STANU

v četrtek 24. 7. 1986

BILČOVŠ OTVORITEV RAZSTAVE slikarja DRAGA DRUŠKOVIČA

v torek 15. 7. 1986 ob 21.00 uri v prostorih Posojilnice Bilčovš

Slovensko prosvetno društvo „Vinko Poljanec“ v Skocijanu vabi na

POLETNE PRIREDITVE

● v torek 15. 7. 1986 – Fünfgesang „Klopper See“ v gostilni Fichtenhof, Podgrad
● v soboto 16. 7. 1986 – Dia-predavanje (prof. Pratsch) v gostilni Picej, Zamanje.

Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ Šteben vabi na

PLES in TEKMO KOSCEV

● v soboto 12. 7. 1986 ob 20.00 uri ples v gostišču Juena v Čepičah
● v nedeljo 13. 7. 1986 ob 14.00 uri tekma koscev pri gostišču Juena v Čepičah.
Prijave pred tekmo.

CELOVEC NINA CARNELUTTI in EGON BAVČER

razstavljata do 19. julija 1986 v Mohorjevi knjigarni v Celovcu.

LEŠE PRI ŠENTJAKOBU V R. II. VASKA VESELICA

v soboto 12. 7. 1986 pri Gabrielu v Lešah, s pričetkom ob 20.00 uri
Igra: ansambel „Ivana Ruparja“
Prireditelj: Slovenska gospodarska skupnost Šentjakob.

ŠENTPRIMOŽ KOROŠKI VEČER

v petek 11. 7. 1986 ob 20.30 uri v Kulturnem domu
Sodelujejo: Ansambel „Drava“ iz Borovlj, Volkstanzgruppe Turnersee, mladinski zbor Danica in MePZ Danica.
Prireditelj: SPD „Danica“ Šentvid v P.

BILČOVŠ KULTURNI VEČER

v soboto 12. julija ob 20. uri pri Miklavžu v Bilčovsu.
Sodelujejo: moški in mešani pevski zbor SPD „Bilka“, mladinski zbor Bilčovš za ples igra ansambel Vilija Petriča
Prireditelj: SPD „Bilka“

ČESTITAMO

Marija Kežar z Hore je pred kratkim končala študij za učiteljico verouka v Schwatzo na Tirolskem
Iskreno čestitamo in mnogo uspeha v bodočem poklicu.

Obisk celjskih planincev

Med številnimi, prijateljskimi stiki, ki jih imamo planinci SPD Celovec s planinci iz sosedne Slovenije, zavzemajo gotovo ti, s planinsko sekcijo „Avto-Celje“ neko posebno mesto. Medsebojni obiski, skupni pohodi in tudi marsikak skupni vzpon v zadnjem desetletju so nas tako zbližali, da smo postali ena sama družina. Kje, da so pogojeni ti odnosi, ali v dobrodušni, veseli naravi štajerskih „ravnincev“ ali zgolj v naši skupni, medčloveški harmoniji, ki se ujema domala na vseh področjih življenjskih situacij, je težko reči. To ni nobeno laskanje temveč potrdilo, da le iskrenost, preprostost, nesebičnost in odkrito srce porodi take odnose. Med najlepše in nepozabljive doživljaje za nas spadajo nedvomno izleti s celjskimi prijatelji na slovenske in jugoslovanske gore ter vrhove. Tako smo doslej skupaj prehodili Triglav, Durmitor, Črni vrh v Velebitu, bili na Učki, na Titovem vrhu v Šarplanini – le Maglič je nam kljuboval in prav tja smo ponovno namenjeni letos od 28. do 31. avgusta. V koliko homo letos bolj uspešni bo odvisno od vremena, gora nosi več, kot upravičeno ime Maglič.

Na Dobraču

Visok življenjski jubilej

Dr. Anton Svetina 95-letnik

Jutri bo v Ljubljani obhajal visok življenjski jubilej naš rojak dr. Anton Svetina, ki mu koroški Slovinci iskreno čestitamo za 95-letnico!

Dr. Anton Svetina se je rodil 12. julija 1891 na Vranskem, kjer je njegov oče, doma z Bele pri Železni Kapli, takrat služboval kot notar. Pozneje je dobil notarsko mesto v Pliberku, kjer je njegov sin obiskoval osnovno šolo; kako je takoj po prihodu v Pliberk spoznal „dobrote“ tedanje utrakvistične šole, je opisal v Koledarju slovenske Koroške za leto 1954. Po gimnaziji v Mariboru in študiju prava na Dunaju je dr. Anton Svetina nastopil službo naj prej v Črnomlju, v letih 1919-1920 pa je služboval v Velikovcu, kjer je bil namestnik okrajnega glavarja in tudi član Narodnega sveta za Koroško; tudi spomine na tedanje dobo ter svoje mnenje o plebiscitu je objavil v Koroškem koledarju 1981.

Le malo se moramo oddolžiti prijateljem s tem, da jih povabimo tudi k nam, medtem, ko jim zdaleka ne moremo nuditi tistega, česar smo mi pri njih deležni. Poleg vsakoletnega, zimskega pohoda „Arihova peč“ so šestokrat obhodili tudi našo Jeko in še nekaj drugih vrhov. Konec preteklega tedna so pobližje spoznali tudi Dobrač ter Obir. Vožnja na prvega po lepo urejeni cesti je bilo kar neko majhno doživetje. Nekam manj razveseljava je bila zanje visoka cestna pristojbina, ki se pobira od osebe. Pri sedanji dinarski menjavi je ta še dokaj bolj občutna. No, vrh Dobrača jih je vendarle nekoliko odškodoval – vidljivost pa le ni bila kaj prida. Soparno vreme je le v konturah dopuščalo slutiti sosedne gore in vrhove; tudi Ziljsko dolino je pokrivala meglena tančica. Vodič Lupo je seznanil prijatelje še s to in ono zanimivostjo, s slovensko in nemško cerkvico, s tv-oddajnikom ter obsežnimi smučišči. Po dobri uri hoje do zadnje avtobusne postaje Trate / Roßtratte je vodila pot zopet v dolino in od tam na Bleščečo planino. Prvotna utrujenost je na koči Nad Arihovo pečjo kmalu splahnela in veselo

so se obhajala prijateljska svidenja z našimi planinci. Najprej je bilo treba še „privežati“ dušo in telo in že je zadonela pesem. Vesela družabnost je segala daleč v noč. Misli pa je bilo tudi na počitek, saj je sobotno jutro kmalu priganjalo k odhodu. Še majhen prigrizek in že je avtobus drvel proti Železni Kapli. Od tam do Kapelške koče in nato 500 m višinske razlike peš do vrha Obirja. Tukaj je bila proti pričakovanju dobra vidljivost in tako lep razgled, daleč na okrog. Tokrat je predsednik Franci Kropivnik razkazal Celjanom lepoto koroške zemlje, jih seznanjal s sosednimi gorami, s kraji v dolini, z vodami. Kar prehitro je minil čas, zapustiti je bilo treba vrh in ob avtobusu smo se poslovili. Veseli smo si segli v roko, saj se bomo čez dober mesec in pol zopet srečali in skupaj uživali, nam doslej nekaj neznanega planinskega sveta tam na jugu.

Replje pri Pliberku

Žalostna novica, da je prenehalo biti srce Štampuhovega očeta Toneja Jopa iz Repelj, nas je trpko prizadela, tako da se bo le težko sprijazniti z dejstvom, da dobrega in prijaznega štampuhovega očeta ni več med nami. V sredo 25. junija smo ga ob veliki udeležbi pogrebcev v Šmihelu položili k zadnjemu počitku.

Tonej Jop se je moral že v mladih letih pošteno zagrizti v delo, da je obdržal in zboljšal svojo domačijo v Repljah. Ker doma ni bilo toliko zemlje, da bi preživljala njegovo družino, je moral hoditi še na „šiht“, da je kot tesar zaslužil nekaj „zraven“. Dva šihla na dan – doma in pri firmi – sta okupirala vse njegove sile, vendar zaradi tega ni tarnal, marveč je mirno prenašal vso težo za dom in družino. Pri tem so mu pomagali žena in otroci. Ko pa je šel v zaslužni pokoj je bil Štampuhov oče upravičeno srečen in vesel, da mu ni več treba na dvojni šiht. Vendar pa ko bi moral uživati sadove svojega dela, ga je neizprosna smrt odtrgala od ljubljene družine in domače zemlje, katere je tako ljubil.

Ne samo, da je bil Štampuhov oče izredno delaven in priden, bil je tudi zaveden član naše narodne skupnosti. Vedno smo ga srečevali na naših prireditvah, na zborovanjih in na imenikih kandidatnih list, skratka, bil je povsod tam, kjer je šlo za naše pravice. V tem smislu je tudi vzgojil svoj narašča. Prepričani smo, da bo Jopov rod nadaljeval samozavesnost pot svojih prednikov.

Pokojnemu Toneju Jopu naj bo domača zemlja lahka. Svojem ob težki izgubi izrekamo naše globoko sožalje.

ikej

ČESTITAMO

Pred dnevi je v Veselah obhajal 50. življenjski jubilej znani kulturni delavec Franci Polzer. Jubilarita poznamo kot požrtvovalnega prosvetaša in kot izredno prizadevnega oskrbnika Kulturnega doma v Šentprimozu.

Ob njegovem prazniku mu iskreno čestitamo z najboljšimi željami.

Artačeva „Silvija“ – pesem leta

Kot znano, so poslušalci slovenskega oddelka Koroškega studia ORF-a, ki je skupno s Sloveensko prosvetno zvezo priredil tekmovanje za najboljšo popevko, zbrlali Artačevo skladbo „Silvija“, ki je od desetih izbranih pesmi prejela največ glasov (preko 2.000 oz. 26.265 točk) in tako postala pesem leta. Drugo mesto je zasedla pesem „Zmeda“ (3.452 točk), tretje pa pesem „V šoli“ (1.957 točk). Ta edinstveni uspeh, h kateremu Haniziju Artaču iskreno čestitamo, je tudi povod, da smo našemu skladatelju zastavili nekaj vprašanj.

SV: Kako je nastala pesem „Silvija“?

Artač: Ko sem bil še pomožni cestni delavec, ko smo delali cesto preko Šajde, nas je starejša ženska postregla s toplim čajem. Zdaj se vsak dan vozim po tej cesti v službo. Slučaj je nanesel, da sem se ustavil ob lesenih hišici in srečal dobro ženo, ki me je prijazno pogostila. Povedala mi je, kako so nacisti ustrelili njenega moža in da je ostala sama s šestimi otroci. Občudoval sem jo, kao je še čila in zdrava. Ob ponovnem obisku sem spoznal tudi sina in ženo – in njuno zalo hčerko, ki se mi je predstavila z imenom Silvija. Priznati morm, da mi je bila vhipu všeč, očarala me je z njenimi lepimi očmi, s prijaznim pogledom in prijetnim pogovorom, ki sva ga imela. Ob slovesu sem ji povedal, da je srečanje z njo

zame bilo veliko doživetje in obogatitev, zato ji bom v spomin na to srečanje poklonil pesem. Sama tega ni mogla prav dojeti in se je samo prisrčno smejala...

SV: Ali vas veseli, da ste prav s pesmijo „Silvija“ tako uspešni?

Artač: Z besedami je težko opisati veselje, ki sem ga doživel s to pesmijo. Prav preko nje sem spoznal veliko novih prijateljev tu in preko meje, z njimi sem navezal trajne stike, zato sem presrečen! Zavedam se, da je lepo melodijo treb oplemeniti, za kar gre moja zahvala mojstru Bojanu Adamiču. Lepa melodija in aranžma pa potrebuje tudi dobre izvajalce, ki so sposobni pesem približati poslušalcem. Zato se posebno zahvaljujem vsem vokalnim izvajalcem kot so Meri Avsenak, tercet „Strune“, posebno pa Otu Pestnerju, ki je izvedel solistično interpretacijo, prav tako se zahvaljujem instrumentalistom RTV Ljubljana.

SV: Vaša uspešna „Silvija“ v vašem domačem kraju menda ni tako dobro odrezala kot sicer, saj je le za las ostala v konkurenci, zakaj?

Artač: Sicer pregovor pravi: „V lastni domovini prerok nič ne velja.“

SV: Kakšni so vaši načrti v prihodnje?

Artač: Pripravljeno imam drugo zbirko pesmi (prva je izšla letos pri založbi Drava) in sicer tudi za mešani zbor. V prvi sem uglasbil besedila prof. Milke Hartmanove, v drugi pa besedila koroških pesnikov, trenutno pripravljam tretjo zbirko, vsebovala bo 25 pesmi za moški zbor.

SV: Imate v načrtu izdati tudi svojo kaseto ali ploščo?

Artač: Pravkar je izšla kasetna z naslovom „Pozdravi“, na le-tej je posnetih 12 pesmi. V delu imam spet 12 novih pesmi oz. popevk. Če bo šlo vse po sreči, bo prihodnje leto izšla pri znani avstrijski gramofonski hiši moja prva velika samostojna plošča v obeh deželnih jezikih. S tem bom nagovoril tudi moje nemško govoreče sodeželane, ki v srcu dobro mislijo in me hočejo upoštevati kot enakovrednega, slovensko govorečega človeka, glasbenika na Koroškem. Tega se res zelo veselim.

Prof. Franc Inzko imenovan za ravnatelja

Dolgoletni zaslužni prof. Slovenske gimnazije v Celovcu Franc Inzko, je bil s 1. julijem, z dekretom zveznega predsednika dr. Kirchschlägerja imenovan za ravnatelja Zvezne realne gimnazije na Jergitsch-evi cesti v Celovcu.

Ravnatelju Francu Inzku k napredovanju iskreno čestitamo in mu želimo mnogo uspeha na novem službenem mestu.

Ljudska šola Božji grob se je poslovila od svojega ravnatelja

Pred kratkim so učitelji in učenci ljudske šole Božji grob pri Pliberku pripravili svojemu zaslužnemu dolgoletnemu ravnatelju Valentinu Vautiju prisrčno poslovilno slovesnost.

Deklamacije, petje, glasba in plesi so dali poslovilni uri poseben okvir. Prov. ravnateljica Irena Zele se je zahvalila zaslužnemu upokojujencu za 36-letno delovanje za šolo in v korist šolske mladine.

V imenu koroških šolskih oblasti sta izrekla zahvalo in priznanje deželni šolski nadzornik prof. Ernst Weihs in okrajni šolski nadzornik višji šolski svetnik Franc Wiegeler.

Pliberški župan Franc Mikusch se

je v imenu občine zahvalil upokojujencu za delovanje v izobrazbi in vzgoji šolske mladine in za več kot 21-letno delo v občinskem zastopstvu, ki je rodilo lepe uspehe. Višek njegovega delovanja pa je bila svoječasna gradnja nove šole in stanovanjske hiše za učitelje.

Mestni župnik Alojz Kulmež je našel tople besede zahvale za dobro sodelovanje s cerkvijo, ravnatelj Poldež Cvelf pa v imenu vseh številnih kolegic in kolegov, ki so kdaj skupno z ravnateljem Valentinom Vautijem delovali na humški šoli.

Upokojujencu želimo, da bi v utrjenem zdravju preživel še mnogo lepih let.

Dnevi hrvaške mladine na Gradiščanskem

Že 14-ič je Hrvaški akademski klub skupno s krajevnimi mladinskimi organizacijami organiziral dneve hrvaške mladine. Letos so bili ti dnevi v času od 20. do 22. junija v Vincjetu/ Dürnbachu na južnem Gradiščanskem. Udeležilo se jih je okrog 2000 ljudi iz vseh hrvaško-nemško in madžarsko govorečih delov dežele. Prvič je tokrat na tej prireditvi sodelovalo preko 150 otrok okoliških ljudskih in glavnih šol.

Poleg slikanja in petja otrok so zabavali široko javnost skupine PAX,

Jarmony, Strings in zmagovalci „Splitskega festivala“ MAGAZIN. Tudi nogomet je bil na tapetu ter tri kratke igrice mladine iz Vincjeta. Skladatelj prof. Ludwig Parapatič pa je dal klavirski koncert. Ob priložnosti teh dnevov hrvaške mladine je tudi komponiral razne ples.

Dneve hrvaške mladine je zaključil spektakularni folklorni festival, na katerem je poleg hrvaških skupin iz Gradiščanske nastopila tudi skupina iz Postruma / Petrovo Selo iz Madžarske.

Foto P. Tyrar: Skupina PAX

O dijakih, „telovadcih“ in jahačih:

Simptomi oživljanja nacizma v Avstriji

Dijaki boroveljske HTL, ki jih bodo zaradi poveljevanja nacional-socialističnega mišljenja in paramilitarističnega udejstvovanja postavili pred sodišče, so – čeprav dosti zaskrbljujoč – simptom nekega splošnega političnega razvoja v Avstriji. To oživljanje in ta podvig neonacističnih in neofašističnih sil pa se vrši še povrh ob podpori in častnem pokroviteljstvu avstrijskih mandatarjev. Prav takih, ki so na primer prevzeli pokroviteljstvo za „zvezno srečanje“ Avstrijskega Turnerbunda, ki se odvija prav v teh dneh v Kremsu. Da samo nakažemo, za kake „Avstrijce“ so prevzeli Steger, Frischenschlager, Krünes (vsi FP), deželni glavar Ludwig (VP) in šef nižjeavstrijske SP Höger „častno pokroviteljstvo“, še enkrat citiramo razsodbo dunajskega deželnega sodišča, ki je ugotovilo, da piše glasilo ÖTB-ja Bundeszeitung v protiaustrijskem, neonacističnem duhu.

Torej tudi v Kremsu novi signali za oživljanje nacizma v Avstriji – in to čeprav je ustavno sodišče začel tega leta odločilo, da morajo vse avstrijske oblasti ukrepati proti oživljanju

nacional-socializma in da morajo izvajati določila takoiimenovanega NS-prepovednega zakona...

Tako ni čuda, da so vedno spet izločke raznih knjigarn, trgovin za orožje ipd. polne literature, orožja in simbolov iz dobe Hitlerije. In to ne le na Koroškem, temveč tudi drugod po Avstriji. V tem smislu tudi ne prese-neča več, da se ojačeno pojavljajo nalepke z jasnimi nacionalsocialističnimi parolami: „Rotfront verrecke!“, „NS-Verbot aufheben“, „Freiheit für die ANR“ itd. Kdo jih lepi? Lapidaren odgovor: „Neznanci!“ – Da so ti le znani, dokazuje boroveljski primer,

EHRE
DEN DEUTSCHEN
SOLDATEN

tapfer ritterlich anständig

ko je končno uspelo, da je varnostna direkcija izsledila nekaj teh aktivistov...

Toda kdo je nalepil prejšnji teden v Celovcu nalepko „Nemčija je večja od Zvezne republike“? In kdo kar zraven nalepko „Inozemci ven!“, poleg te pa še tu objavljeno pohvalo „nemskim vojakom“? Neznanci?

Ali pa vprašajmo drugače: Kakšni pa so pogoji za to oživljanje nacistične miselnosti? Ali nista prav tudi kandidata za mesto zveznega predsednika Steyrer in Waldheim agitirala vsak zase tudi s poveljevanjem „vojaških vrlin“ in se izgovarjala, da „sta kot nemška vojaka opravljala samo dolžnost do domovine“? Prav zato je nevarnost ojačenega delovanja neonacistov večja kot samo njihovi simptomi. In to velja seveda še prav posebej na Koroškem. Kaj pa je že stalo pri oktobrskih srečanjih na Ulrichsbergu na lesenih tablah? Da spomnimo le na eno parolo: „Was am meisten beschämt / Lumpen beweisen zu müssen, / daß man ein anständiger Soldat war.“ Zares novi stari ideali!

-ma

Spomenik za prvega slovenskega generala

V Sloveniji in posebno v Mariboru že dalj časa teče razprava o tem, ali bi v Mariboru postavili spomenik generalu Maistru, poveljniku nekdanjih borcev za severno mejo in osvoboditelju Maribora in drugih krajev slovenske Štajerske. Teh dogodkov se bodo posebej spominjali leta 1988 in je bil v Mariboru že osnovan odbor za pripravo 70-letnice bojev za severno mejo. Ta odbor je prevzel tudi skrb za postavitve Maistrovega spomenika. Pred nedavnim so na seji odbora ustanovili tri delovne skupine: prva bo skrbea za postavitve spomenika, druga za publicistično razstavno dejavnost in tretja za proslavo, ki bo novembra 1988.

V Rodni grudi, reviji, ki jo izdaja Slovenska izseljenska matica za Slovence po svetu, je bil o Maistru in njegovem spomeniku objavljen obsirnejši članek, ki ga ponatiskujemo tudi v našem listu.

Uredništvo

Pripovednik in dramatik Saša Vuga je ob neki priložnosti zapisal: „Prva pridobitev je svoboda. Kako je ne bi cenil? Za nas se je življenje začelo okrog leta 1941. Boj zanj pa, za to svobodo, ne pozabimo, se je začel že veliko prej: pri Trubarju, pri puntarjih, pri Judenburgu in gori na Koroškem. Upornike iz Judenburga in borce generala Maistra imenujem prva partizanska patrolja. Po pravici. Če njih ne bi bilo v tistih zmešanih, pa kar se da usodnih dneh, če bi manjkali vsi tisti idealni fantje, bi danes vstopali pri Zidanem mostu, in s potnim listom, v Avstrijo.“

Slovinci se velikanskega pomena in bistvene vloge generala Maistra pri osvoboditvi Maribora, rešitvi severne meje od Gornje Radgone do Dravograda – in s tem šestine slovenskega naroda – kajpada zavedamo. Toda: ali so se Mariborčani, prebivalci mesta, ki ga je bil Rudolf Maister 1. novembra 1918 s smelim prevratom osvobodil nemške vojaške premoči, dovolj oddolžili temu velikemu možu? Vprašanje je tačas – dve leti pred praznovanjem 70-letnice bojev za severno mejo – znova aktualno. Še zlasti od letošnjega februarja, potem ko je Maistrov borec dr. Ervin Mejak v osrednjem slovenskem časniku Delo potkal na vest Mariborčanov, češ, kje je vaša domoljubna zavest, ko v svojem mestu do danes še niste postavili spomenika prvemu slovenskemu generalu. Pismo je sprožilo pravcati plaz odmevov v slovenskem časopisju, rezultat te polemike pa je sklep, sprejet 9. aprila pri predsedstvu mariborske mestne konference SZDL: general Maister bo dobil v Mariboru svoj spomenik. Kakšna, o tem bo sklepal poseben odbor za proslavitev 70-letnice bojev za severno mejo, njegovi člani bodo pripravili predlog za ustrezen pomnik.

Zasluži si več

Krivično bi bilo trditi, da so Mariborčani na Maistra povsem pozabili – na mestnem območju je enajst pomnikov, zvečine spominskih plošč, raztresenih po okoliških krajih, po Maistru je imenovana ulica v mestnem središču, od leta 1978 spominjata nanj oziroma na njegove borbe tudi

osnovni šoli v Šentilju (OŠ Rudolfa Maistra) in na Pobrežju (OŠ Borcev za severno mejo). Spomenika sta dva, Tršarjev pri vходу v mariborski mestni park (vendar le malokdo ve, da je med postavami bojnikov stiliziran tudi Maister) in doprnski kip pred šolo v Šentilju (najprej je

stal v zgradbi mariborske mestne skupščine, kjer bi moral po mnenju strokovnjakov za spomeniško varstvo tudi ostati, saj je le z njim stavba, v kateri je bil nekoč Maistrov štab, avtentičen spomenik).

Toda veliki moži si po mnenju mnogih – ne samo še redkih živih borcev za severno mejo – zasluži več. Zakaj ima Rudolf Maister lahko spomenik v svojem rodnem Kamniku, ne sme ga pa imeti v Mariboru, kjer je v korist Slovencev in Jugoslovanov opravil svoje veliko življenjsko delo? To vprašanje je bilo zadnje čase pogosto slišati, ob tem pa je prav dodati, da so zahteve po spomeniku, vrednem generalove časti in slave, stare že desetletja. In žalostno je, da na tisoče in tisoče borcev za severno mejo, pomrlih v zadnjih petintridesetih

letih, ni učakalo, da bi se sedanja generacija Mariborčanov oddolžila njihovu komandantu.

Kako pomembno vlogo je v slovenski zgodovini odigral Rudolf Maister, pokažejo že podatki, ki pričajo o izredno močni germanizaciji v Mariboru in severovzhodni Sloveniji nasploh pred letom 1914 in po njem. Leta 1846 je na področju slovenske Štajerske s 387 tisoč prebivalci živel kakšnih 12.000 Nemcev (3,1 odstotka). Leta 1910 je bil položaj bistveno drugačen: na Koroškem v Podjunu je bilo 15 odstotkov nemškega prebivalstva, v Mežiški dolini 17, v radeljskem okrožju 28, v mariborskem 46. In čeprav je v samem Mariboru izviralo iz slovenskih krajev kar 55 odstotkov prebivalcev, kar 70 pa jih je imelo v slovenskih krajih domovniško pravico, jih je le 15 odstotkov prijavilo slovensko kot svoj občevalni jezik.

Pravzaprav je samo Maister po razpadu habsburške monarhije razumel, kaj je treba storiti, se strinjajo zgodovinarji. Prvega novembra 1918 je kot major s sedmimi stanovskimi tovariši in 87 vojaki v mestu z zagrizenim nemško nacionalnim svetom, zavzetim za priključitev k Nemški Avstriji, s prevratom prevzel poveljstvo in odstranil iz mesta nemško vojaško premoč (presenečeni nemški častniki so se uklonili). Priznani slovenski zgodovinar dr. Bogo Grafenauer v zvezi s tem piše: „Osvoboditev Maribora in vse pripadajoče slovenske okolice, ki jo je zahtevala republika Avstrija zase, je bilo mogoče doseči le s tveganjem in do skrajnosti pogumnim posegom... Meja, ki jo je v štajerskem Podravju dosegel uspešni slovenski upor v Mariboru 1. novembra 1918 pod Maistrovim vodstvom, je omogočila tudi zmago socialistične družbe v severovzhodni Sloveniji. V tem je neločljiva zveza med zborom 1918 in revolucijo, ki se je začela leta 1941. Brez prvega upora v severovzhodni Sloveniji ne bi bilo niti drugega in svobodno slovensko ozemlje bi bilo še bistveno bolj okrnjeno, kakor je danes.“

„Na, Mojster...“

Res, uresničile so se črne slutnje Otona Župančiča: „O kaj bo z vami, vi mejniki štirje, Celovec, Maribor, Gorica, Trst...“ Če ne bi bilo Maistra, ne bi ostal naš niti Maribor. Sicer pa je veliki pesnik Župančič cenil tudi pesniško dušo, ki se je skrivala v odločnem bojevniku Maistru. Žal le malokdo pozna generala kot poeta, avtorja dveh pesniških zbirk Poezije in Kitica mojih (leta 1904 in 1929). Za njegove pesmi sta značilna ljudskost in svobodoljubni duh, nekatere med njimi so ponarodele in jih pojemo še danes (Rožmarin, Završki fantje).

Pa ni samo literarna zgodovina prav mačehovsko skopa do Majstra in njegovega

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

KOMPASOVE POČITNICE 86 NA JADRANU

- preko 400 objektov
- 200 počitniških krajev
- hoteli, apartmaji, zasebne hiše in sobe, prikolice
- ugodne posezonske cene

KOMPASOVI POČITNIŠKI KLUBI 86

program aktivnih klubskih počitnic:

- SUTIVAN / Brač
- KOMIŽA in VIS / Vis
- NOVALJA / Pag
- ROGLA – planinski počitniški klub

UČILI SMO SE 35 LET. VERJEMITE, DA SMO SE NAUČILI!

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

vega ustvarjanja, tudi pomembnost Maistrovega vojaškega in političnega dejanja je kot pomembna epizoda v našem zgodovinskem spominu premalo upoštevana, niti v šolskih učbenikih ne. Tako so menili nekateri vidni predstavniki družbenopolitičnega in kulturnega življenja v razpravah o tem, ali postaviti v Mariboru Maistrov spomenik ali ne. Bili so seveda tudi takšni, ki so sodili, da časi niso pravšnji za postavljanje spomenikov, da bi bilo treba „najprej proučiti Maistrovo delovanje, šele potem lahko sodimo, ali se je mesto ob Dravi dovolj oddolžilo njegovemu spomnu“. Eden od članov mestne borčevske organizacije si je privoščil celo dvom, ali si Maister in njegovi borci tak spomenik sploh zaslužijo, češ, „edini pravi borci so bili le borci NOB“, iz vrst borcev je prišlo tudi vprašanje, ali je spomenik Maistru primeren v času, ko nimamo denarja niti za postavitev spomenika na sremski fronti; slišati je bilo pripombe, kje so bili Maistrovi borci med narodnoosvobodilnim bojem... Dokler ni svojih partizanskih tovarišev neko do spomnil, da je bilo nekdanjih Maistrovih borcev na Primorskem in Dolenjskem veliko v partizanih, štajerske pa je gestapo zvečine interniral...

Ob tem je kajpada umestno vprašanje, zapisano tudi v časopisni polemiki: zakaj se niso borci NOB bolj potegnili za Maistrove borce, saj so eni severno mejo priporili, drugi pa jo znova osvobodili? So se pa za svojega stanovskega tovariša zavzeli slovenski pisatelji – na seji društva so na predlog Cirila Zlobca sprejeli sklep, da vprašanja o Maistrovem spomeniku „ni več mogoče reševati v pismih bralcev“, veliki moži naj bi dobil svoj pomnik sredi mesta, na mariborskem Glavnem trgu, s katerega se umika dotrajano kužno znamenje.

Vsekakor je zdaj že jasno, da bo peščica preživeli borcev za severno mejo dočkala spomenik svojemu komandantu. Zaslužijo si ga, kot si ga zasluži veliki moži, ki mu je Oton Župančič posvetil tele verze: „Na, Mojster, ki od misli ti in sanj bilo je dano priti do dejanj.“ Vreden ga je tudi spričo resnice, skrite v njegovem odgovoru na Župančičevo posvetilo: „Če bi pa bili ljubljanski ministri v novembru 1918 ugodili moji zahtevi, da zasedem še Celovec, bi nesli Ti in Tvoje spremstvo iz Maribora tudi na Gosposvetko polje slavo Prešerna.“

Darka Zvonar
(Rodna gruda, Ljubljana)

Šahovska rubrika

(ureja Silvo Kovac, Idrija)

Šahovska naloga št.: 8
KOVAČ – ZENZEROVIČ
(Labin 1986)

Beli ima zaradi kmeta f7 in odprtih lovskih diagonal lepe možnosti za napad na črnega kralja.

Kako je to beli, ki je na potezi izvedel, je naloga reševalcev.

Kratke športne vesti – Termini

● **Avstrijski nogometni pokal:** Kot smo že poročali bo igral Slovenski atletski klub v prvem kolu tekmovanja za avstrijski pokal z moštvom iz Mostiča. Igra bo 25. julija 1986 s pričetkom ob 18.30 uri na igrišču ASV v Anapihlu. Za tekmo veljajo pravila avstrijske nogometne zveze za pokalna tekmovanja, kar pomeni, da lahko za vsako moštvo igrajo trije legionarji – samo za klub morajo biti prijavljeni. V primeru zmage nad Mostičem čaka na SAK v drugem kolu štajersko moštvo

Povratno kolo slovenskega namiznoteniškega prvenstva

v nedeljo, 13. julija 1986 s pričetkom ob 13. uri v Mladinskem domu, Mikschallee 4
Vsi prisrčno vabljeni!

Vöcklamarkt, ki je v kvalifikacijskih igrah za drugo divizijo premagalo tudi moštvo iz Trga.

● **1. Slovenski biljard klub Celovec** vabi vse zainteresirane, da se prijavijo in hodijo na treninge. Prijavit se lahko pri predsedniku Gustlnu Serajniku (telefon: 0 42 22 / 44 2 97) ali pa pri treningih, ki so vsak torek ob 18. do 20. ure v Mladinskem domu, Mikschallee 4.

● **Izžrebali so nogometno prvenstvo 1986/87.** Že prejšnji teden so pri Koroški nogometni zvezi izžrebali tekmovanja v okviru koroškega prvenstva za naslednjo sezono. V koroški ligi se začne tekmovanje 2./3. avgusta, in SAK je dobil za prvo kolo izžrebano moštvo iz Brež (SAK igra na domačem igrišču). V spodnji ligi vzhod bodo igrali Šmihelčani v prvem kolu (9./10. avgusta) v Dobrli vasi, v 1. razredu C (isti termin kot spodnja liga) Bilčovs v Vetrinju, v 1. razredu D pa se bodo pomerili Selani doma z moštvom s Klopinskega jezera, Železna Kapla s Sinčo vasjo, Globasnica pa bo igrala v Reichenfelsu. V 2. razredu G pa bo teden navrh igralo moštvo iz Zvabeka prvo kolo s Preitenegom.

● **Anni Müller-Klemenjak koroška prvakinja.** Pri koroškem prvenstvu lahke atletike je v teku na 3000 metrov žensk zmagala športnica društva iz Podgorja z ogromno prednostjo, saj je distancirala drugouvrščeno tekmovalko Alojzijo Schatz za več kot eno minuto.

Wimbledon: Becker ponovno zmagal

V Londonu se je v nedeljo končal vsakoletni „Wimbledon“-turnir teniskih igralcev. Tudi letos so se zbrali v „meki tenisa“ najboljši igralci, če izvajamo John McEnroya. Pri ženskah je osvojila že šestič zapovrstjo pokal Martina Navratilova, ki je v finalu porazila rojakinjo Hano Mandlikovo s 7:6 in 6:3. Pravtako je ostalo tudi pri moških vse pri starem, saj je Nemec Boris Becker ponovil lanski uspeh, ko je postal najmlajši zmagovalček v stoletni zgodovini tega turnirja. Becker je letos zmagal proti Slovaku Lendlu v treh setih presenetljivo gladko in hitro s 6:4, 6:3 in 7:5. Poleg zlatega pokala sta Becker in Navratilova za zmago prejela še denarno „nagrada“ v višini 3,3 milijonov šilingov. Porazena sta dobila še polovico omenjene vsote.

SAK igra v Dobrli vasi

prijateljsko tekmo z jugoslovanskim 2. ligašem NK Split ob 18. uri

Igrale bodo vse „bombe“: Jovičević, Dalanović in Prelogar!

Pridite in pomagajte izbrati pravega legionarja!

ŠAH: Drugo mesto za SŠZ

Franci Rulitz je prejel pokal za drugouvrščeno moštvo ŠD SŠZ

V sklopu 9. športnih dni v Grabštanju (4.-6. julija) – velepriredivitev s tekmovanji v nogometu, odbojki, tenisu, lahki atletiki itd. – je bil tudi moštveni hitropotezni šahovski turnir, katerega se je udeležilo 5 stiričlanskih ekip. Po dvokrožnem merjenju sil je prvo mesto prepričljivo zasedla ekipa celovškega kluba Toyota/Grießer (v zadnjem kolu so premagali Raiffeisen z 8:0!). Za Slovensko športno zvezo je tokrat igrala „kotmirška reprezentanca“ Gorazd Živković, Herbert in Franci Rulitz z „legionarjem“ z Bekštanja Lojzom Gallobom (vsi ŠD SŠZ). Uspelo jim

je, da so osvojili drugo mesto – in to kljub močnim konkurentom (Tepan, Puff, A. Kaspret, Weißenbrunner).

Posamezni izidi tekem:
SŠZ Cartrans – TSV Grabštanj 6,5:1,5
BSG Raiffeisen – SŠZ Cartrans 4,5:3,5
SŠZ Cartrans – Toyota/Grießer 3:5
Magistrat Cel. – SŠZ Cartrans 4:4

Končna uvrstitev ekip:
1. Toyota/Grießer 25
2. SŠZ Cartrans 17
3. TSV Grabštanj 13,5
4. BSG Raiffeisen 13
5. Magistrat Celovec 12,5

Dr. Erik Prunč

Konec

Problemi zgodnjeotroške večjezičnosti

3. Zaključne misli:

Analiziranega eksperimenta trojezične vzgoje prav gotovo ni mogoče neposredno presaditi v mikro- in makrosociolingvistično drugačije strukturirano danost pretežno dvojezičnega okolja na Koroškem. Vendar rezultati našega eksperimenta in uspehi podobnih eksperimentov, ki so jih doslej opravili v svetu, dovolj jasno dokazujejo, da je ob ustreznem pristopu lahko uresničiti zgodnjeotroško dvo- ali večjezičnost brez motenj za duhovni in emotivni, kognitivni in jezikovni razvoj otroka. Nasprotno. Čeprav tega zaradi pomanjkanja primerjalnega gradiva o enojezičnih otrocih istega socialnega porekla, ki živijo v isti sredini in razpolagajo z istimi mentalnimi in intelektualnimi dispozicijami, ne moremo neposredno dokazati, nam doslej doseženi rezultati narekujejo podmeno, da je bila prav večjezičnost eden odločilnih dejavnikov za sorazmerno hiter kognitivni in jezikovni razvoj otroka.

Kljub vsem pridržkom in kljub vsem razlikam med našim primerom in koroškim položajem pa naj nam bo dovoljeno, da ob koncu in pred koroškim ozadjem strnemo vse dosedanje ugotovitve v tri osnovne teze:

1. Če je cilj izobraževalne politike usposabljanje mladine za čimbolj uspešno vključevanje v življenje, potem je – poleg vseh drugih elementov – v interesu vsake države, da mobilizira vse resurse dvojezičnosti, in s tem postane konkurenčno bolj sposobna v mednarodni komunikaciji in v mednarodni delitvi dela.

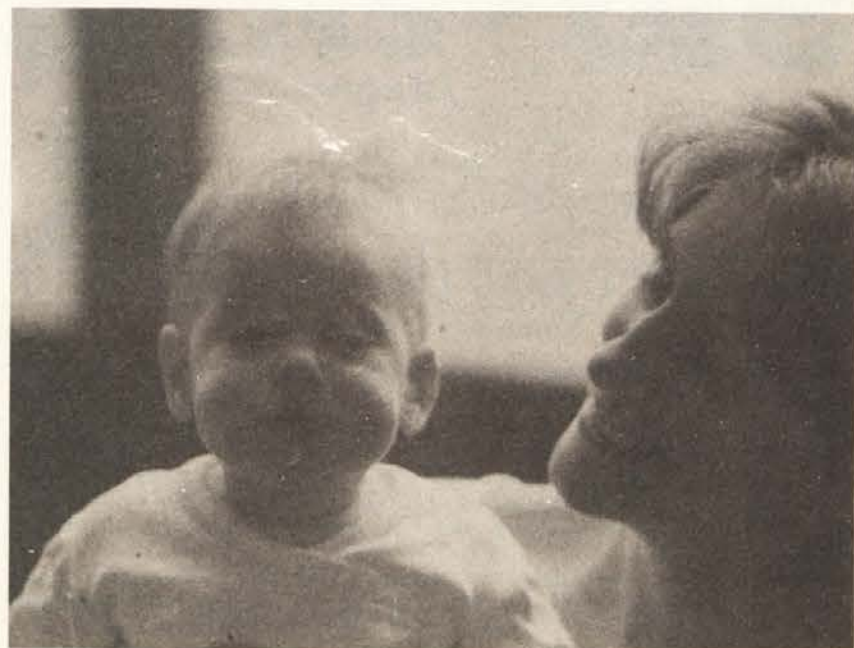
2. Naloga pedagoških institucij je, da – ne samo v interesu manjšinske skupnosti, ampak tudi v interesu države – izkoristijo vse primerjalne

prednosti dvojezičnega prostora, da mobilizirajo vse naravne resurse dvojezičnosti ter z ustreznim znanstvenim in pedagoškim pristopom poskrbijo za strokovno brezgibno, socialnopsihološko pa v pomiritev jezikovnih konfliktov usmerjeno dvojezično vzgojo. Le tako bodo otroci, ki do-

raščajo v dvojezičnem okolju, sposobni obvladati morebitne nevarnosti, ki jih dvojezičnost – vsaj v ugodnih sociolingvističnih okoliščinah kot na Koroškem – nedvomno skriva v sebi, in jih spremeniti v nenadomestljive prednosti uravnovešene dvojezičnosti.

3. Posebej Avstrija – kot nekdanje osrčje nadnacionalne države, v katero so se stekali kulturni tokovi številnih srednjeevropskih narodov, država torej, ki v svojih muzejih, knjižnicah in drugih ustanovah upravlja tudi dober del nemške kulturne in zgodovinske dediščine, – kot država na stičišču štirih velikih jezikovnih skupin, romanske, germanske, finougrijske in slovanske ter slednjič

– kot država, ki v tem svojem geografskem položaju želi ostati enakopraven sooblikovalec mednarodne komunikacije, bo morala mobilizirati vse svoje resurse dvojezičnosti, če ne želi, da bo zanjo tudi na kulturnem področju

Eksperimenti po svetu dokazujejo, da je zgodnjeotroško dvo- ali večjezičnost ob ustreznem pristopu mogoče uresničiti brez motenj za duhovni in emotivni, kognitivni in jezikovni razvoj otroka.

in na področju mednarodne komunikacije veljalo to, kar je dejal zunanji minister Clemenau za politično tvorbo povojnega „Deutschösterreich“: „L'reste, c'est l'Autriche“: gluha, majhna, malenkostna, provin-

cialna država, ki je zaspala možnost, da bi ostala kulturna velesila, ker ni pravočasno spoznala mednarodnega trenda in se je iz kratkovidnega oportunizma predolgo spogledovala s preteklostjo.

RADIO-TELEVIZIJA

AVSTRIJA 1

Petek, 11. 7.: 9.00 Poročila – 9.05 Tom & Jerry – 9.30 Ruščina – 10.00 Instrukcija: latinščina – 10.30 Robin Hood, kralj vagabundov – 12.10 Poročila in ozadja – 13.10 Poročila – 14.45 Naša najlepša leta – 15.30 Počitniški koledar – 16.05 Hitreje, višje, močnejše – 16.30 Za predšolske otroke – 16.55 Mini-ČVS – 17.05 Niklaas, otrok iz Flandrije – 17.30 Lev od pingvinov – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Primer za dva – 21.15 Grede po Avstriji – 21.20 Velika predstava ladi-e Liberty – 22.05 How do you do? – 23.20 Roul Hausmann – 0.05 Poročila.

Sobota, 12. 7.: 9.00 Poročila – 9.05 Instrukcija: latinščina – 9.35 Francoščina – 10.05 Ruščina – 12.05 Nočni studio – 13.10 Poročila – 14.10 Broadwayski plesalci – 15.55 Sveto pismo – pripovedovano za otroke – 16.00 Nils Holgersson – 16.25 Ofira – 16.55 Mini-ČVS – 17.05 Črni bratje – 17.30 Ravioli – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Dva x sedem – 18.25 Maneža prsta – 18.50 Pater dr. Berthold Mayr odgovarja – 19.00 Avstrija danes z novostmi iz Južne Tirolske – 19.30 Čas v sliki in šport – 20.15 Grand prix ljudski glasbi – 22.00 Sanje poletne noči – 23.50 Poročila.

Nedelja, 13. 7.: 14.56 Nemški šlageri film – 16.20 Tao Tao – 16.45 Živali pred kamero – 17.30 Prometni klub za otroke – 17.35 Klub seniorjev – 18.25 Poglej in uganj – 18.30 Mi – 19.00 Slike iz Avstrije – 19.25 Govori župnik msgr. Josef Eichinger – 19.30 Čas v sliki in šport – 20.15 Park – 23.10 Priče časa – 0.15 Poročila.

Ponedeljek, 14. 7.: 9.00 Poročila – 9.05 Tom & Jerry – 9.30 Prosim k mizi – 10.00 Instrukcija: latinščina – 10.30 Nemški šlageri film – 12.00 Iz parlamenta – 13.00 Poročila – 14.45 Waltoni – 15.30 Počitniški koledar – 16.05 Lucky Luke – 16.30 Za predšolske otroke – 16.55 Mini-ČVS – 17.05 Calimero – 17.30 Heidi – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Ponedeljski film – 21.08 Kuharski mojstri – 21.15 Ceste San Francisca – 22.05 Španska državljanska vojna – 22.50 Poročila.

Torek, 15. 7.: 9.00 Poročila – 9.05 Tom & Jerry – 9.30 Instrukcija: latinščina – 10.00 Instrukcija: angleščina – 10.15 Kaj bi lahko postal? – 10.30 Broadwayski plesalci – 12.15 Ponedeljski šport – 13.05 Poročila – 14.45 Waltoni – 15.30 Počitniški koledar – 16.05 Robi Robi Robin Hood – 16.30 Za predšolske otroke – 16.55 Mini-ČVS – 17.05 Čebelica Maja – 17.30 Oddaja z miško – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Inozemski report – 21.08 Poglej in uganj – 21.15 Dallas – 22.00 Morda sem zadnji slikar – 22.45 Bellamy – 23.30 Poročila.

Sreda, 16. 7.: 9.00 Poročila – 9.05 Tom & Jerry – 9.30 Instrukcija: latinščina – 10.00 Instrukcija: angleščina – 10.30 Akrobat Schöön – 11.50 Moja najljubša zgodba – 12.10 Inozemski report – 13.00 Poročila – 14.45 Waltoni – 15.30 Počitniški koledar – 16.05 Vedno sitnosti s Pop-om – 16.30 Skrinja zakladov – 16.55 Mini-ČVS – 17.05 Risanka – 17.30 Kamen Marka Pola – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi – 19.00 Avstrija danes z novostmi iz Južne Tirolske – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Rojstvo Goljata – 21.45 Poetična

montaža iz tekstov Franza Grillparzerja – 23.35 Poročila.

Četrtek, 17. 7.: 9.00 Poročila – 9.30 Dežela in ljudje – 10.00 Instrukcija: angleščina – 10.30 Zaušnica – 12.10 Klub seniorjev – 13.00 Poročila – 14.45 Waltoni – 15.30 Počitniški koledar – 16.05 Micky-jeva parada trikov – 16.30 Za predšolske otroke – 16.55 Mini-ČVS – 17.05 Sindbadove pustolovščine – 17.30 Skrivnostna globina – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Vse kar je prav – 21.15 Prišel je pes v kuhinjo – 21.50 Srhiljka – 23.20 Bellamy – 0.05 Poročila.

AVSTRIJA 2

Petek, 11. 7.: 16.25 Poldark – 17.15 Zgodovina pomorstva – 18.00 Tedenski pregled – 18.20 Department S – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Po rdečebelorodečih sledih skozi Levanto – 21.15 Čas v sliki – 21.35 Kulturni žurnal – 21.45 Šport – 22.20 Bartolomejska noč – 0.00 Poročila.

Sobota, 12. 7.: 15.50 Dva x sedem – 16.15 Iz parlamenta – 17.15 Prinz Eugen, plemeniti vitez – 18.00 Panoptikum – 18.25 Šport – 19.00 Trailer – 19.30 Čas v sliki – 19.55 Novo v znanosti – 20.15 Poletno ljubimkanje – 21.50 Šport – 22.25 Bellamy – 0.00 Poročila.

Nedelja, 13. 7.: 9.00 Poročila – 9.05 Rdeči panter – 9.30 Skrivnost afriških vdov – 10.15 Sto mojstrov in 10.30 Poletno ljubimkanje – 12.05 Orientacija – 15.00 Športni popoldan – 18.25 Poglej in uganj – 18.30 Brez nagobčnika – 19.30 Čas v sliki – 19.45 Primer za ljudskega odveta – 20.15 Kraj dejanja – 21.45 Dinastija – Denverski klan – 22.30 Sedem dni športa – 22.50 Mala nočna glasba – 23.40 Poročila.

Ponedeljek, 14. 7.: 17.30 Mi ljudje – 18.00 Cesta Lindenstraße – 18.30 Department S – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Klinika v Schwarzwald – 21.00 Novo v kinu – 21.08 Kuharski mojstri – 21.15 Čas v sliki – 21.35 Kulturni žurnal – 21.45 Šiling – 22.05 Klavec – 23.40 The munsters – 0.05 Poročila.

Torek, 15. 7.: 17.30 Orientacija – 18.00 Policijska inšpekcija 1 – 18.30 Department S – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Zvenča Avstrija – 21.08 Poglej in uganj – 21.15 Čas v sliki – 21.35 Kulturni žurnal – 21.45 Klub 2 in poročila.

Sreda, 16. 7.: 17.30 Dežela in ljudje – 18.00 Zaupna divjina – 18.30 Department S – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Coure – 21.05 Evropski obrazi – 21.15 Čas v sliki – 21.35 Kulturni žurnal – 21.45 Rdeče zastave, siva vsakdanost – 22.30 Pasji dnevi – 0.30 Poročila.

Četrtek, 17. 7.: 17.00 Šport – 17.15 Bodoči otroci – 18.00 TV kuhinja – 18.30 Department S – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Poročila in ozadja – 21.15 Čas v sliki – 21.35 Kulturni žurnal – 21.50 Klub 2 in poročila.

LJUBLJANA

Petek, 11. 7.: 18.25 Poročila – 18.30 Ustvarjalne igre: Krog v barvi, poučna oddaja TV Zagreb – 18.45 Flipper, ameriška nanizanka – 19.10 Risanka – 19.24 TV in RA nocoj – 19.26 Zrno do zrna – 19.30 Dnevnik – 19.45 Vreme – 19.50 Železi ste, pogledite, poučnozabavna oddaja – 20.15 Ne prezrite, poučnozabavna: Sence v divjini – indijanci Amazonke, angleška

dokumentarna serija – 21.10 Risanka – 21.30 Dnevnik – 21.55 Vreme – 21.58 TV in RA jutri – 22.05 Bergerac, angleška nanizanka – 23.05 Čajkovski in ljubitelji glasbe, angleški film.

Sobota, 12. 7.: 14.55 Poročila – 15.00 Smer deveti otok – 15.20 Na črko, na črko, nanizanka TV Beograd – 15.50 Ustvarjalne igre: Krog v barvi, poučna oddaja TV Zagreb – 16.05 Narodni parki: „Paklenica“, oddaja TV Zagreb – 16.35 Amazonka: Dediščina izgubljenega sveta, angleška dokumentarna serija – 17.20 Jo ho ho, bolgarski mladinski film – 18.55 Knjiga – 19.10 Risanka – 19.24 TV in RA nocoj – 19.25 Zrno do zrna – 19.30 Dnevnik – 19.45 Vreme – 19.50 S poti po Indiji: Rajska dolina, dokumentarna serija – 20.15 Zrcalo tedna – 20.35 Muppet show – 21.00 Šanson na naš način: Gabi Novak – 21.30 Dnevnik – 21.55 Vreme – 21.58 TV in RA nocoj in jutri – 22.05 Bojni voz, ameriški film.

Nedelja, 13. 7.: 9.25 Poročila – 9.30 Živ žav: Risanke in Lučka, češko-nemška nadaljevanka – 10.20 Flipper, ameriška nanizanka – 10.45 Kitajec v Scotland Yardu, angleška nadaljevanka – 11.35 Škotski ansambel dud – 12.00 Kmetijska oddaja – 13.00 Poročila – 17.25 Poročila – 17.30 Nenavadni gospod Victor, francoski film – 19.10 Risanka – 19.24 TV in RA

Pridobivaj nove naročnike Slovenskega vestnika

nocoj – 19.26 Zrno do zrna – 19.30 Dnevnik – 19.50 Vreme – 20.00 Veliki transport, nadaljevanka TV Novi Sad – TV in RA nocoj in jutri – 21.00 Alpe-Jadran, informativno-mozaična oddaja – 21.30 Športni pregled – 22.00 Poročila.

Ponedeljek, 14. 7.: 18.20 Poročila – 18.25 Smer deveti otok, nadaljevanka – 18.40 Na črko, na črko – nanizanka TV Beograd – 19.10 Risanka – 19.24 TV in RA nocoj – 19.26 Zrno do zrna – 19.30 Dnevnik – 19.45 Vreme – 19.50 Poletni festival: Yolanda Hernandez poje španske in južnoameriške pesmi – 20.10 Vse reke tečejo, avstralska nadaljevanka – 21.05 Risanka – 21.30 Dnevnik – 21.55 Vreme – 21.58 TV in RA nocoj in jutri – 22.05 Omizje.

Torek, 15. 7.: 18.10 Poročila – 18.15 Živi planet, gozdovi severa, angleška dokumentarna serija – 19.10 Risanka – 19.24 TV in RA nocoj – 19.26 Zrno do zrna – 19.30 Dnevnik – 19.45 Vreme – 19.50 Niške zborovske slovesnosti '86 – 20.20 Neznani beneški avtor: Benečanka, TV adaptacija predstave SSG Trst – 21.30 Dnevnik – 21.55 Vreme – 21.58 TV in RA nocoj in jutri – 22.05 Svet na zaslonu.

Slovenski VESTNIK

Izdajatelj in založnik: Zveza Slovenskih organizacij na Koroškem, 9020 Celovec, Tarviser Straže 16.

Uredništvo in uprava: 9020 Celovec, Tarviser Straže 16
Telefon (0 42 22) 51 43 00-30 (Rado Janežič)

31 (Lubo Urbajs)
32 (Andrej Kokot)
33 (Vinko Wieser)
Teleks 42 20 86 sndk a

Tisk: Založniška in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec - Borovlje.

Razpisujemo delovno mesto

šef-sekretarke šef-sekretarja

za trgovsko firmo v Celovcu

pogoji: dobro obvladanje angleščine in slovenščine, stenografije, dobre organizacijske sposobnosti

Prošnje z življenjepisom in pričevali na naslov:

Tovarna celuloze

A-9133 Miklavčevo

Podprite Trubarjevo spominsko zbirko

Prispevke prenažite na konto štev. 32573, ki jo je v ta namen pri Zvezi bank odprla Slovenska prosvetna zveza.

Slovenija

Jugoslavija

PRIPRAVIL CENTER ZA TURISTIČNO PROPAGANDO PRI
GOSPODARSKI ZBORNICI SLOVENIJE

Počitnice pod platneno streho

Kampingi v Sloveniji

Navade modernih turistov se spreminjajo. Vse več je takih, ki se radi odpravijo na počitnice s šotorom, saj se na ta način počutijo bolj svobodne. lahko izbirajo kraj svojih počitnic po mili volji, lahko podrejo šotor in se odpravijo na počitnice drugam. Posebna vrednost takih počitnic „pod platneno streho“ pa je gotovo v tem, da je človek bližje narvi. Ni treba upoštevati hotelskega reda, ni treba elegantnih oblek, ni treba ob določeni uri na kosilo ali večerjo. Velike so možnosti plavanja, fadranja, deskanja, ribarjenja, veslanja, ribolova...

Take počitnice so torej nekaj posebnega, so veliko doživetje. Znano je, da tisti, ki prično s počitnicami „pod platneno streho“, to počno skozi vse življenje.

Slovenija je idealna dežela za kampinganje. naj opozorimo na tele prednosti:

- Dostopi z vsemi preometnimi sredstvi so odlični in razdalje kratke
- Možnosti preskrbe so izredno dobre
- Ponudba je izredno raznolika, saj lahko gremo v kampe ob morju, lahko poiščemo prostor za naš šotor v slvoenksih termalnih zdraviliščih, lahko se napotimo ob slovenska jezera pod najvišje vrhove slovenskih gora, lahko pa gremo tudi v kampe ob divji reki Soči, kjer se zbirajo športniki, večji veslanja v kajaku in kanuju
- Seveda so tudi izredne lepote Slovenije in ugodna klima dober razlog za odločitev o počitnicah v slovenskih kampih.

V Sloveniji je 43 kampov, ki so dobro urejeni in opremljeni. Menimo, da je za turiste iz avstrijske Koroške najbolj zanimivo področje ob slovenski obali. Seveda pa je znano, da mnogi gostje iz Avtrije iščejo zdravja v slovenskih termalnih zdraviliščih. Prav zato smo se odločili, da vam natančneje predstavimo ti dve področji.

Mi vam svetujemo, vi pa premislite in se odločite. V Sloveniji vas pričakujemo.

V bližini vseh slovenskih turističnih središč so dobro opremljeni kampi. Posnetek je iz Pirana.

Seznam avtokampov v Sloveniji

(po kategorijah)

Kampi I. kategorije: Avtokamp Adria, 66280 Ankaran; Avtokamp Lucija – Belvedere, 66310 Izola; Avtokamp Zaka, 64260 Bled; Avtokamp Šobec, 64248 Lesce; Martjanci – Moravske Toplice, 69221 Martjanci.

Kampi II. kategorije: Avtokamp Lucija, 66320 Portorož; Študentski kamp, 66280 Ankaran; Avtokamp Izola – Jadranka, 66310 Izola; Terme Čatež, 68250 Brežice; Avtokamp Gozd – Martuljek, 64 282 Gozd Martuljek; Atomske toplice, 63254 Podčetrtek; Avtokamp Ježica, 61231 Ljubljana Črnuče; Avtokamp Bresternica, 62351 Kamnica pri Mariboru; Avtokamp Kozina, 66240 Kozina; Avtokamp Pivka, 66230 Postojna.

Kampi III. kategorije: Strunjan, AMD Pinko Tomažič, 66330 Piran; Avtokamp Fiesa, Integral Fieso, 66330 Piran; Zlatorog Bohinjsko jezero, 64265 Bohinjsko jezero; Avtokamp Polovnik, 65230 Bovec; Kamp Žagar, Vodence, 65230 Bovec; Kamp Mlekuš, Vodence, 65230 Bovec; Kamp Kovač, Vodence, 65230 Bovec; Kamp Komac, 65232 Soča; Kamp Lovec, 65232 Soča; TRENTA, 65242 Soča; Avtokamp Radovljica, 65240 Radovljica; Banovci – termalno kopališče, 69241 Veržej; Kamp Petišovci, 69220 Lendava; Ptujске toplice, 65250 Ptuj; Kamp Menina, Varpolje, 63332 Rečica ob Savi; Dragočajna, 61216 Smlednik; Vinica ob Kolpi, 68344 Vinica pri Črnomlju; Otočec, 68222 Otočec ob Krki; Duplje – Trnovec, Milica Teran, 64203 Duplje; Kamnik, avtokamp, 61240 Kamnik; Avtokamp Kanal bo Soči, 65213 Kanal; Slovenj Gradec – letališče, avtokamp, 62380 Slovenj Gradec; Šranc – avtokamp, 64270 Jesenice; Avtokamp Vransko, 63305 Vransko; Avtokamp Višnja Gora, 61294 Višnja Gora; Avtokamp Podlublje, 64290 Tržič; Dolina, 63312 Prebold; Dolenjske Toplice, 68350 Dolenjske Toplice.

Kampi ob Slovenski obali

Adria – Ankaran tel. 066/51 387

Elitni slovenski kamp, leži na severni obali koprškega zaliva in je izjemno dobro opremljen. Povsod je čutiti red in snago, nekulturni gost se tam ne počuti dobro. Dostop je z glavne ceste Ljubljana – Koper. Kopališče je urejeno, v kampu je tudi manjši bazen. obala je urejena, morje žal ni najbolj čisto.

Kapaciteta je 1.600 gostov, katerim nudijo tudi apartmane v paviljonih; 3 restavracije; 1 samopostrežna trgovina; 4 različni kioski in grill; 5 sanitarnih vozlov z non-stop čiščenjem.

Ponudba za sprotitvene dejavnosti je široka: teniška igrišča, mini golf, kegljanje, izposoja čolnov in jadrlnih desk. Imajo igrišča za košarko, nogomet in odbojko, moč je tudi ribariti.

Izleti: kulturnih in zgodovinskih znamenitosti v bližnji okolici je precej, naj omenimo svetovnoznane Hrastovlje s freskami Janeza od Kastava – mrtvaški ples. V starem delu Kopra si lahko ogledamo pretorsko palačo, loggio, katedralo in muzej. V Izoli sta palači Besenghi in Manzoli ter katedrala, v Piranu pa beneška palača in cerkev sv. Jurija. Zanimive so opuščene soline in skladišča soli, prve v Strunjanu in Luciji, druge v Portorožu.

Izola – Belvedere tel. 066/62 631; 62 634

Počitnice v paviljonih in avtokampu turističnega naselja Belvedere nad Izolo so poseben užitek. S te vzpetine nad morjem in nad mestom Izola je čudovit razgled na večino slovenske obale in Tržaški zaliv, v lepem vremenu pa seže pogled tja do Gradeža in celo do Benetk. Plaža se ponaša z najčistejšo vodo na tem delu obale. Dostop je z glavne ceste Izola – Piran.

Kapaciteta je približno 800 gostov, ponujajo tudi apartmaje v paviljonih; 2 restavraciji; 1 samopostrežna trgovina; 1 aperitiv bar; 1 mini bar; diskoteka; 3 sanitarni vozli z non-stop čiščenjem.

Sprostitutvene dejavnosti: izposojanje čolnov, peščeno teniško igrišče, ki ga lahko razsvetlijo, mize za namizni tenis in sprehodi.

Lucija – Portorož tel. 066/75 086

Kamp je v neposredni bližini Portoroža v zalivu plega novega dela portoroške marine in zato še posebej vabljiv za lastnike manjših in večjih plovil ali njihovih občudovalcev. Ob obali je dovolj prostora tudi v senci, čeprav v drugi kategoriji, je kamp dobro opremljen. Bližina Portoroža izpopolnjuje ponudbo kampa. Dostopi v kamp so s ceste Portorož – Pula po kažipotih za marino.

Kapaciteta kampa je 1.500 ljudi, paviljonov ni. Restavraci-

ja; več kioskov s pijačo in prigrizki; samopostrežna trgovina; urejene sanitarije z non-stop čiščenjem.

Sprostitutvene dejavnosti: vodni športi, izposoja plovil, teniška igrišča in drugo.

Izleti in ogledi kulturnozgodovinskih znamenitosti kot pri Adria-Ankaran. Relativno blizu (40 km) so znamenite freske v Beramu pred Pazinom, ki poleg Hrastovelj pomenijo enega najlepših tovrstnih spomenikov pri nas.

Ankaran – Študent

Kamp je v bližini kampa Adria v Koprskem zalivu, dostop po cesti z ankaranskega križišča. Kamp je namenjen praviloma le študentom in za druge goste ni zanimiv. Nima posebnih naprav za sprotitvene dejavnosti in druge ponudbe.

Prostora je za nekaj sto ljudi, paviljonov ni.

Veliko je možnosti za izlete in ogled kulturnih in zgodovinskih znamenitosti.

Izola – Jadranka tel. 066/61 202

Taborni prostor je pred severnim vstopom v Izolo na nekaj deset metrov širokem zemljišču med cesto in morjem. Obala ni najlepša, kopanje ni vabljivo zaradi umazane vode. Vhod v kamp je z glavne ceste Koper – Portorož.

Kapaciteta je ca. 300 ljudi, paviljonov nimajo. Manjša restavracija; skromne sanitarije; trgovine in preskrba v Izoli.

V kampu ni nikakršnih naprav za sprotitvene dejavnosti.

Strunjan tel. 066/73 607

Kamp je ob neprivlačnem delu slovenske obale, dostop je z južnega konca drevoreda na cesti Izola – Portorož. Kamp je brez ambicij, v njem so večinoma stacionirane prikolicе stalnih gostov. Lastnik je Avtomoto društvo Pinko Tomažič iz Pirana.

V kampu so skromne sanitarije, športne ponudbe ni, da plaž je precej daleč. Hraniti se je moč v okoliških restavracijah.

Fiesa tel. 066/73 473

To je drugi najmanjši taborni prostor v Sloveniji. Ob sladkovodnem jezeru, malo v senci in več na soncu, je prostora za dobrih sto prikolic in šotorov. Voda je dvojna, sladka v jezeru tik ob morju in morska pod obzidano plažo, kjer je več počitniških domov. Kamp nima posebne tradicije in je bolj dopolnilo bližnjemu hotelu, pod katerega upravo sodi.

Sanitarije niso najboljše urejene, športnih naprav ni, pač pa je v bližnjem Portorožu dovolj take pondube.

Izleti so v bližnji Piran z njegovimi znamenitostmi, na portoroške plaže in druge kraje.

Kampi v slov. zdraviliščih

Moravske toplice tel. 069/48 210

Kamp I. kategorije v okviru hotelov Radenske v Martjancih pri Murski Soboti. Zasnovan je skupaj s hotelom pri vročih vrelih, ki so jih odkrili, ko so iskali nafto. Zdraviliški turizem, ki se zadnja leta močno razvija, postaja močno drag, zato so letovanja v kampih pri termah zelo vabljiva. Voda v Moravskih toplicah ima 36 do 38 stopinj, toplice pa priporočajo za zdravljenje teh bolezni: revmatična obolenja, stanja po operacijah in poškodbah, artritis in spondiloza. Kamp je v ravnini poleg hotela, ves prostor pa obkroža značilna prekmurska pokrajina. Sence je žal bolj malo. Dostop je iz Murske Sobote po cesti do toplice, 10 km.

Kapaciteta je okrog 400 gostov, poleg kampistov je dovolj prostora še za goste v paviljonih in udobnem hotelu. Restavracija v hotelu; trgovina v bližnjih Martjancih; sanitarije zadovoljive.

Med sprotitvene dejavnosti štejemo tudi bazene: 1 olimpijski, 2 topla in otroški, v enega od termalnih je moč priti naravnost iz hotela in se kopati tudi v dežju; 4 teniška igrišča, 6 miz za namizni tenis, trim stezo, trim kabinet, mali nogomet in izposoja koles.

Izleti po okolici in v dobre gostilne, izjemno zanimiva je cerkev v Martjancih, muzej v Murski Soboti.

Terme – Čatež tel. 068/62 110

Terme Čatež ali Čateške toplice sodijo v skupino termalnih kampov. Veliko šotorišče je v okviru hotelov teh toplic, ki imajo vodo s temperaturo ca. 38 stopinj. Voda je zdravilna pri sledečih boleznih: revmatske bolezni, stanja po operacijah in poškodbah in shujševalni programi. Čateške toplice so blizu Brežic in dostopne s ceste Ljubljana – Zagreb pri Petrolovem servisu (3 km). Sence je bolj malo.

Kapaciteta je po podatkih AMZJ 450 gostov, presojamo, da je prostora vsaj za 1.000 več, paviljonov ni. Restavracija in gostinska ponudba v hotelih zdravilišča – Terme Čatež; samopostrežna trgovina; urejeni sanitarni vozli; obilje tople vode.

Sprostitutvene dejavnosti: 6 teniških igrišč, kegljišče, mini golf, 6 miz za namizni tenis, štirje zunanji bazeni s termalno in hladno vodo, dva otroška in dva notranja bazena.

V letu 1986 uvajajo v kampu tudi turistični del.

Izleti: v vinorodno brežiško-bizeljsko okolico, grad Mokrice, kjer je moč najeti konje, brežiška planinska pot in bližnji Zagreb z izjemno kulturno zgodovinsko ponudbo, muzeji, galerijami in znamenitimi cerkvami.

Atomske toplice pri Podčetrtku tel. 063/828 000

Toplice ob Sotli so velik zdraviliški objekt, katerega del je tudi kamp, ki sodi med večje v Sloveniji. Nameščen je v idilični dolini Sotle blizu Podčetrтка in je dostopen po cesti Celje – Mestinje – Podčetrtek. Temperatura vode v obeh zunanjih, olimpijskem in otroškem bazenu je 33 stopinj, v notranjem pa 30. Voda slovi po svoji zdravilnosti in radoaktivnosti, zdravi pa revmatična obolenja, kožne bolezni, bolezni ožilja, nevrološke bolezni in stanja po poškodbah. V kampu je precej sence, večina prostora je peščena. V bližini je hotel z vsem udobjem, ki ga omogoča hotelska restavracija, prospekt navaja kar 37 zdravstvenih storitev za goste, od posvetov pri zdravniku tja do masaž, drenaž, skupinskih vaj in drugega.

Kapaciteta je 600 gostov, paviljonov ni; restavracija; 2 bifeja (žar); prodajalna s sadjem in zelenjavo; trgovina s spominki; oskrba v bližnjem Podčetrtku; urejene sanitarije; tople prhe.

Športna ponudba je izredna: tenis, mini golf, balinanje, namizni tenis, kegljanje, streljanje, badminton, trim steza, izposoja koles, košarka, ribolov ter deskanje in jadrnanje na Sotelskem jezeru. Kamp je zelo primeren za daljši dopust.

Izleti v zeleno okolico, v Rogaško Slatino, na Boč in Donačko goro, zanimiv grad v Podčetrtku, blizu sta Kumrovec in Klanjec. Prvi je rojstni kraj maršala Tita, v drugem je Augustinčičeva galerija.

Banovci – Termalno kopališče

Te toplice so pri Veržej in v sklopu Radenske. Voda ima pri izviru 53 stopinj, v bazene prihaja pomešana z mrzlo, tako, da imajo bazeni vodo z 38 stopinjami. Blagodejno vpliva na bolnike, ki jih muči revmatizem, stanja po poškodbah itd. Posebnost tega kampa je, da ima tudi del, namenjen naturistom. Dostop je iz Ljutomera po cesti v Križevce, odcep je na pol poti, ali iz Veržeja. V „oblečenem“ delu kampa je senca že zrasla, naturisti so še na soncu.

Kapaciteta 500 ljudi, parcele, paviljoni, moč je vzeti penszion. Restavracija nudi menuje in drugo hrano, trgovine so v bližnjem Veržej (1,5 km) in Ljutomeru. Slaščičarna popestri punudbo.

Sprostitutvena dejavnost napreduje: v kampu je rusko kegljišče, 2 mizi za namizni tenis, igrišče za odbojko in pikado. Izposoja koles, kopanje v treh bazenih z zdravilni in v enem z navadno vodo.

Izleti v okolico, obiščemo lahko prekmurske lončarje, Mursko Soboto z muzejem in drugimi znamenitostmi. Banovci so lahko prijetni tudi za dolg dopust. Posebej opozarjamo na izredno kvalitetne domače gostilne v okolici.

Petišovci – Toplice Lendava tel. 069/75 010

Prijeten taborni prostor v brezovem gaju pri termalnem kopališču v Petišovcih pri Lendavi. Dostop je iz Lendave po cesti pri središču ob Dravi. Kamp je urejen, brezov gozdiček je maksimalno izkoriščen. Voda v dveh bazenih ima približno 30 stopinj, zdravi pa revmatike ter stanja po poškodbah in operacijah.

Kapaciteta okoli 300 gostov, v kampu so tudi paviljoni. Restavracija, nakupi in oskrba pa v Lendavi. Urejene sanitarije.

V kampu ni športnih naprav, pač pa je dosti kopanja in izletov v prijazno Prekmurje. V bližnjem hotelu Lipa je tudi notranji bazen. V Lendavi je vreden ogleda šolski vrt. Kamp je primeren tudi za daljši dopust.

Ptujске toplice tel. 062/771 721 ali 771 782

Kamp v teh toplicah ni glavna dejavnost Ptujskih toplic. Leži na travniku pri bazenih, večinoma pa sprejema le prehodne goste, saj leži ob cesti Maribor – Zagreb. Dostop je po stari cesti Maribor – Ptuj, kar pomeni, da moramo pravočasno zaviti tja, kamor kaže kažipot. V kampu je redko drevje in malo sence. Voda ima v bazenih s termalno vodo do 34 stopinj, v olimpijskem pa do 25 stopinj. Zdravi revmatizen, posebej degenerativna revmatična obolenja hrbenice in sklepov, blaži tegobe po operacijah in poškodbah. Kopati se je moč v treh zunanjih in treh notrajnih bazenih.

Kapaciteta je okoli 300 ljudi, uporabljati pa je moč tudi usluge kopališkega sklopa; restavracija; snack bar; odprta terasa; urejene sanitarije.

Dolenjske toplice tel. 068/85 730

Najmlajši slovenski kamp je nameščen v neposredni bližini zunanjega bazena v Dolenjskih toplicah. Še neformiran, je popolnoma navezan na storitve zdravilišče, ki pa so seveda na visoki gostinski ravni. Kamp je deloma v senci, kopanje je možno v velikem bazenu s termalno ogreto vodo in v notranjih bazenih zdravilišča.

Izleti v okolico, na partizanski Rog do baze 20 in bolnišnice Zg. Hrastnik, v kulturno Novo mesto ali malo dlje do Kostanjevice (Jakčeva galerija, forma viva, kostanjeviška jama).